NR. 1/2026

ÎNTRE RĂDĂCINI ȘI VISURI

Școala Gimnazială ,,Alexandru cel Bun” Bacău

Echipa de redacție

Redactori-șefi:

- Stamate Camelia - director
- Ambrosie Andreea-Alexandra

Coordonatori editoriali:

- Alexoae Cristina-Mădălina
- Burghelea Claudia
- Dascălu Mihai

Colaboratori:

- Sandu Simona
- Țâțaru Cristina
- Șporneac Cătălina
- Anghel Mădălina
- Abu-Akil Anca Ioana
- Mărian Nicoleta
- Bîclea Claudia
- Ciobanu Camelia
- Vlad Cristian

Corectori:

- Alexoae Cristina-Mădălina
- Dascălu Mihai

Elevi implicați:

- Frâncu Eveline
- Țâțaru Cezaru
- Breahnă Gabriela
- Șporneac Iris
- Ignat Patricia
- Ciulină Anastasia
- Stoian Bianca
- Piciorlung Medeea
- Balaban Dimitrie
- Țanțu Maria
- Neguriță Delia
- Hărătău Delia
- Silișteanu Elissa
- Miron David
- Andreoaia Julia
- Aron Ștefania
- Bogdan Antonia
- Dram Bianca
- Cojocaru Karina
- Toderică Teodor
- Vornicu Sophia
- Frîncu Andreas
- Botezatu Eva

„Între rădăcini și visuri'' – Revistă școlară online a Școlii Gimnaziale „Alexandru cel Bun”, Bacău

Editată de:
Școala Gimnazială „Alexandru cel Bun”, Bacău
Număr:
Nr. 1 / 2026
Periodicitate:
Anuală
Coordonare editorială:
Colectivul de redacție al revistei
Locul apariției:
Bacău, România
Contact:
alecelbun@yahoo.com
Publicată online pe site-ul școlii:
https://alexandrucelbunbacau.ro/

Notă:
Materialele publicate aparțin autorilor. Reproducerea totală sau parțială este permisă numai cu menționarea sursei.

Cuvânt înainte

Dragi cititori,

Am creat această revistă școlară, intitulată „Între rădăcini și visuri”, din toată inima și cu multă dragoste pentru dumneavoastră.

Apariția ei este un prilej de bucurie atât pentru cadrele didactice, cât și pentru copiii dornici de a-și așterne gândurile, ideile, emoțiile și visurile în paginile acesteia. Visurile elevilor noștri au prins aripi, iar noi, cadrele didactice, îi vom încuraja. Revista noastră își propune să stimuleze și să valorifice potențialul artistic și științific al elevilor. Am muncit fie separat, fie împreună, dar, de fiecare dată, activitățile derulate împreună, profesori și elevi, aduc o mai mare bucurie în suflete, iar impactul asupra întregii școli este mult mai puternic.

Școala este cea care creează posibiltăți și oferă chei către diferite lumi ale cunoașterii. Revista școlii lasă libertatea elevilor și profesorilor de a se exprima cu privire la viață, la educație, la experiență. Creativi sau științifici, experimentați sau începători, exacți sau incerți, mai mari sau mai mici, oamenii școlii au încercat să lase mințile și sufletele să vorbească. Revista noastră dă tuturor încrederea de a bate la porți nebănuite și de a deschide ferestre misterioase. Sperăm, așadar, ca această revistă să-i adune pe elevii școlii într-o acțiune constructivă pentru toți, ca o mărturie a solidarității de care sunt capabili.

Vă invităm să pășiți cu încredere în această călătorie a cunoașterii.

Vă dorim lectură frumoasă!

Director,
Prof. Camelia Stamate

Din partea redacției

Revista școlii noastre, „Între rădăcini și visuri”, s-a născut din dorința de a aduna într-un singur loc gândurile, ideile și creațiile celor care dau viață acestei comunități: elevi și profesori deopotrivă.

Titlul revistei vorbește despre legătura dintre trecut și viitor. „Rădăcinile” sunt tradițiile, experiențele și oamenii care au construit identitatea școlii noastre, iar „visurile” sunt speranțele, planurile și aspirațiile elevilor care cresc și își descoperă drumul aici.

În paginile revistei veți descoperi texte, mărturii, creații ale elevilor, portrete de profesori, precum și gânduri ale absolvenților care privesc cu recunoștință spre anii petrecuți în școală. Fiecare pagină este o invitație la reflecție, dar și o dovadă că școala nu este doar un loc al învățării, ci și al formării unor caractere, al prieteniilor și al visurilor care prind contur.

Ne dorim ca această revistă să devină un spațiu deschis pentru idei, creativitate și dialog, în care fiecare elev să își poată face auzită vocea.

Vă invităm să descoperiți aceste pagini și să pășiți alături de noi în această călătorie între rădăcini și visuri.

„Rădăcinile ne țin ancorați, dar tot ele ne dau puterea să visăm.”

-motto-ul redacției

Cuprins

1

Rădăcini

Alexandru cel Bun - între trecut și viitor 1

Portret de dascăl 3

Ecouri de absolvent 5

2

Visuri

Școala viitorului, prin ochii elevilor 12

Visuri de elev 13

Un mesaj pentru viitor 15

3

Vocea profesorilor

Când mediul educațional devine partener în învățare 17

Activitate practică - Copăcel de primăvară din materiale reciclabile 18

Învățăm prin joc și culoare 19

Micii exploratori în acțiune 20

Inteligența artificială - o soluție pentru lecțiile noastre 21

Meșteri de cuvinte - un concurs din care ai ce învăța 22

Când învățarea prinde culoare 24

Din dragoste pentru muzică 25

Săptămâna francofonă 27

4

Vocea elevilor

Benzi desenate 29

Fabule 37

Cuprins

5

Proiecte

Eco-școala 42

România, dragă-mi ești! 43

Me, You, Us - Together at School (eTwinning) 45

Words can bloom or break - Let's choose kindness (eTwinning) 47

Rădăcini

Istorie, tradiție și valori care conturează identitatea școlii noastre

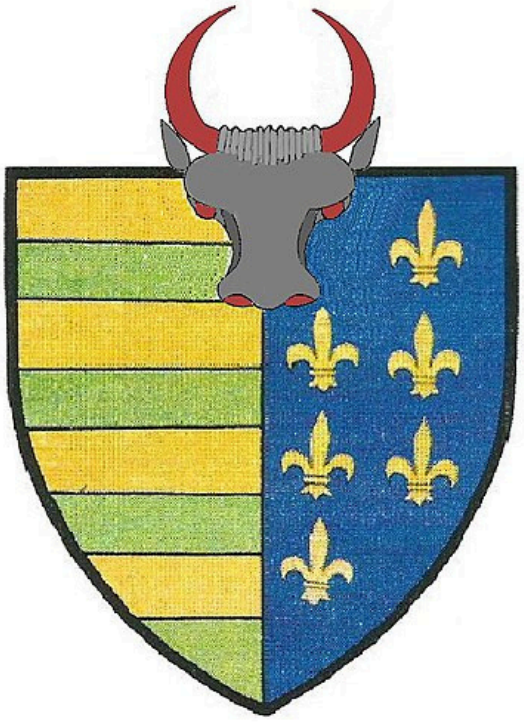
Alexandru cel Bun – între trecut şi viitor, între atunci şi acum

prof. Claudia Burghelea

Cred că ar fi monoton să prezint viaţa domnitorului Alexandru cel Bun. Vreau să cred că elevii ce i-am avut de-a lungul anilor au reţinut noţiuni precum anii de domnie (deja îmi imaginez entuziasmul acela: iar ne întreabă, dar noi ştim că este vorba despre secolele al XIV-lea - al XV-lea, 1400-1432), provincia în care a domnit (normal, Moldova), cele mai importante bătălii (iar ne chinuim să reţinem Grünwald – 1410, Marienburg – 1422). Dar explicaţia care ne bucură: este cunoscut mai degrabă ca un diplomat abil, decât un mare cuceritor. Domnia sa a fost marcată de stabilitate, de o economie dezvoltată, precum şi de consolidarea instituţiilor interne. A sprijinit prin demersurile sale Biserica (înfiinţând Episcopiile Romanului şi Rădăuţilor) şi a întărit Sfatul Domnesc (conform tradiţiei istorice, păstrată în cronica lui Grigore Ureche, Alexandru cel Bun este fondatorul mai multor dregătorii, printre care cea de logofăt, vornic, spătar, vistiernic).

Pe plan extern, a urmărit constant să aibă o alianţă strânsă cu Polonia, reînnoind jurământul de credinţă faţă de regele polon, scopul fiind contracararea pericolului maghiar, menţinând pe parcursul domniei sale un raport bun cu domnii Ţării Româneşti.

La data de 1 ianuarie 1432, acesta moare la Suceava, lăsând în urmă o Moldovă mult mai puternică.

Alexandru cel Bun – între trecut şi viitor, între atunci şi acum

De ce consider că domnitorul al cărui nume şcoala noastră îl poartă este cum nu se poate mai potrivit? Simplu! Cu siguranţă, nicio familie nu este perfectă. Tinde spre perfecţiune, ca oricare dintre noi. Fiecare şcoală are propria poveste, cu propriii eroi, cu propriile tradiţii şi obiceiuri. La fel ca într-o familie. Climatul din şcoala în care predau de ceva ani (wau, au trecut deja 10), se caracterizează printr-o atmosferă de linişte, care este, uneori, străpunsă de ţipetele şi râsetele copiilor (este clar pauza dintre ore sau vreo activitate care îi încântă).

Imaginea şcolii este reprezentată de însuşi domnitorul al cărui nume îl poartă: Alexandru cel Bun, care semnifică bunătatea oamenilor pe care i-am întâlnit în această şcoală. Nu este totul roz (aţi văzut că nici lui Alexandru cel Bun nu i-a mers întotdeauna bine), căci atunci am discuta despre un basm. Dar se termină cu bine orice lucru sau activitate începută, pentru că ne place să credem că există comunicare şi înţelegere.

Există tradiţii frumoase în şcoala noastră: serbările de Crăciun sau de ziua mamei, sărbătorile naţionale sau diferite comemorări ale evenimentelor anterioare, Ziua Europei, „100 de Zile” sărbătorite la clasele Step by Step (alternativă educaţională singulară la nivel primar, în oraşul nostru).

O familie frumoasă şi bună, pe care cu răbdare o poţi descoperi şi în care te poţi integra!

Portret de dascăl

Un om, o vocație, o poveste despre educație.

Știam încă din clasa a V-a că voi deveni profesor de matematică, chiar dacă de-a lungul anilor mi-am mai schimbat dorințele, au apărut și alte pasiuni, însă, într-un final, matematica a învins. Deși am învățat la țară, am avut de cele mai multe ori profesori suplinitori, cu studii liceale, dar solide la acea vreme, am dezvoltat ușor, ușor, o puternică pasiune pentru matematică.
Nu am avut ocazia să învăț foarte multă matematică în liceu, o știam la nivel de elev bun în clasă, dar, după o pregătire intensă, mi-am confirmat că am potențial. Am obținut primul loc pe județ la un concurs de profesori suplinitori (cu nota aproape 10) și asta m-a făcut să înțeleg că trebuie să îmi urmez talentul și pasiunea, în pofida faptului că părinții mei nu erau de acord ca eu să urmez o astfel de carieră. Astfel că, în anul 1982, am absolvit Facultatea de Matematică din cadrul Universității „Alexandru Ioan Cuza" din Iași.

Am început să profesez cu mare pasiune meseria de profesor și, iată că, în sfârșit, îmi îndeplineam visul de a preda și de a mă dezvolta în domeniul matematicii. Nu am încetat să învăț, mi-am îndeplinit toate obligațiile profesionale, am susținut toate gradele didactice la timp. Am învățat să lucrez cu elevii, cu părinții, deși se spune că, dacă nu ai chemare către un domeniu, nu vei avea succes și satisfacții. La practica pedagogică pe care o făceam la Liceul „Mihai Eminescu" din Iași, în timpul facultății, profesorul inspector mi-a făcut un compliment care mi-a rămas în inimă: "se vede că ai talent, tu profesor trebuie să fii", fapt care mi-a întărit ideea că trebuie să îmi urmez visul.

Mi-am urmat cariera, în primii 7 ani la Școala Gimnazială din com. Filipești, jud. Bacău, apoi din anul 1989 am început să predau în orașul Bacău. Am primit repartiție, prin concurs, la Școala Gimnazială „Alexandru cel Bun" Bacău, în anul 1990, unde am profesat până în anul 2023, când m-am pensionat. Au fost 33 de ani frumoși, cu mari satisfacții profesionale, cu rezultate notabile la examenele de Evaluare Națională și la olimpiadele școlare.

În acești 33 de ani petrecuți în Școala Gimnazială „Alexandru cel Bun" am avut onoarea de a fi director adjunct și director principal timp de aproximativ 10 ani. Fără falsă modestie pot spune că am contribuit la redresarea școlii care, din păcate, intrase într-un declin accentuat. În această perioadă am reușit să implementăm alternativa educațională "Step by step", care s-a dovedit a fi foarte valoroasă, ne-a adus mari satisfacții și a ridicat mult nivelul școlii în județ.

Desigur, meritul cel mai mare este al doamnelor învățătoare, care au înțeles noul sistem, s-au adaptat, s-au specializat an de an, astfel că au atras copii cu mare potențial intelectual, pe care ni i-au furnizat nouă, profesorilor. De aici a venit și succesul nostru profesional, am avut pe ce clădi, astfel că rezultatele nu au întârziat să apară.

Portret de dascăl

Un om, o vocație, o poveste despre educație.

Mă leagă multe amintiri frumoase de anii petrecuți în școala noastră, de multe activități, proiecte școlare naționale și internaționale, de rezultate foarte bune obținute de elevi la concursurile școlare și la examene, de multe ori aceștia situându-se pe primele locuri, ceea ce era o confirmare a muncii mele ca profesor. Cu rezultatele obținute la examenele de Evaluare Națională ne situam întotdeauna printre primele 4-6 locuri, alături de școlile de top din județ. Acest lucru ne motiva să muncim mult în continuare, să repetăm rezultatele, să știm că munca susținută dă roade întotdeauna.

O amintire dragă din cursul carierei este și participarea la olimpiadele și concursurile școlare, moment în care mă întâlneam cu alți profesori valoroși din județ, împreună ne consultam în rezolvarea problemelor de olimpiadă, așteptam cu sufletul la gură anunțarea rezultatelor și simțeam bucurie când acestea erau pe măsura așteptărilor. Era o confirmare a valorii tale ca profesor, era mândria de a face parte din elita profesorilor din județ.

Îmi este dor să mai lucrez cu elevii, să le văd satisfacția când găsesc soluții, să se simtă valoroși atunci când îi lauzi sau când obțin rezultate. Îmi este dor de relația prietenoasă cu copiii, de excursiile școlare care ne apropiau și mai mult, de orele de dirigenție când copiii abia așteptau să-și deschidă sufletul, mi-e dor de colegii cu care purtam în pauze, în cancelarie, discuții interesante, cu care făceam glume, mi-e dor de...școală.

Dacă ar fi să aleg din nou o profesie, nu aș pregeta să aleg tot meseria de profesor și tot de matematică. Generațiile s-au schimbat de-a lungul timpului, eu am avut norocul să lucrez cu generațiile care învățau foarte mult, pentru care școala era pe primul loc. Cred că pentru generația de acum s-au mai schimbat prioritățile, pun mai mult accent pe tehnologie, ei au un alt sistem de valori, dar sunt convinsă că sunt la fel de valoroși. Trebuie doar să ținem pasul cu ei.

Pot spune că sunt fericită că am fost unul dintre profesorii școlii „Alexandru cel Bun", că mi-am exercitat corect și cu drag profesia, că mi-am făcut mulți prieteni în școală și că mă întorc cu drag oricând. Îmi este dor de voi, toți cei care ați rămas. Vă urez mult succes!

Prof. Eugenia Iancu

Ecouri de absolvent

Gânduri și amintiri împărtășite de foști elevi ai școlii noastre

Fiecare dintre noi își începe povestea undeva, iar unii dintre noi ne-am început-o chiar la Școala Gimnazială "Alexandru cel Bun". Chiar din clasa pregătitoare, noi ne-am plantat semânța. Fără să știm, încet, încet, rădăcinile noastre au crescut și ne-am pus bazele unor cunoștințe. Însă, nu doar proiectele și materia au făcut orele frumoase, ci și oamenii din jurul nostru.

Am învățat să privim dincolo de limite și să țintim cât mai sus. Am învățat ce înseamnă prietenia și curajul, iar toți anii petrecuți împreuna ne-au învățat ce înseamnă sa fim uniți. Fiecare notă bună sau slabă ne-a învățat cum să ne întoarcem pe drumul cel bun. Ne-a învățat că uneori ramurile noastre o iau în direcții greșite și că, pentru a le îndrepta, trebuie să ne amintim de unde am plecat.

Niciunul dintre noi nu și-a dat seama cât de mult a crescut, până când am ajuns în clasa a VIII-a și parcă totul a devenit doar o amintire. Momentele petrecute pe holuri și jocurile din curtea școlii au ramas doar în mintea noastra. Am realizat cât am crescut când, în loc să venim la școală cu lipsă de motivație, veneam de plăcere. Veneam pentru a petrece timp cu colegii și cu profesorii, iar de fiecare dată când ne plimbam prin școală, holurile întunecoase parcă luminau în ochii noștri. Fiecare oră petrecută ne-a făcut sa realizăm ce ne place și ce nu, pe ce materii vrem să ne focusăm în viitor și ce visăm să devenim.

Chiar dacă fiecare dintre noi a luat-o pe drumuri diferite și am plecat la alte licee, școala aceasta va rămâne mereu o parte din noi. Astfel, misiunea noastră e de a duce mai departe tot ce am primit toți anii aceștia.

Poate că plecăm dintr-o școală, dar ea nu pleacă niciodată din noi.

Bianca Spiridon, clasa a IX-a
Colegiul Național „Gheorghe Vrănceanu" Bacău

"Poate că plecăm dintr-o școală, dar ea nu pleacă niciodată din noi."

Ca fost elev al Școlii Gimnaziale "Alexandru cel Bun" Bacău, pot spune că măreția fostei mele școli nu constă doar în performanța profesională, deși aceasta este una dintre cele mai puternice dintre școlile băcăuane.

Într-adevăr, măreția ei constă în prietenie, bunătate, joc, seriozitate, inteligență, virtuți ce fiecare le are atât drept bilet de intrare, cât și ca simboluri ale parcurgerii acestei etape a vieții într-un loc unde fiecare intră cu un gol existențial, pe care îl va umple nu doar cu învățătură, ci și cu pasiune, ieșind cu răspunsuri la toate întrebările la care inițial nici nu se dorea să se răspundă. Fiecare dorește cu multă ardoare să intre, dar refuză să iasă, pentru că astfel își lasă în urmă o poveste, o poveste ce nu o mai poți termina niciodată, dar pe care o vei citi obsesiv și te miri când citești punctele de suspensie, căci povestea continuă, dar parcă nu o mai poți completa.

Îmi amintesc cum intram prima dată în școală, timid, curios, suspicios, apoi a doua oară, sărind micuțul gard ce delimita grădinița cu pini din față, sărind pe buburuzele de ciment și punând mâna pe pământul negru, apoi a treia oară, necăjind cu conul un coleg din pură prietenie… apoi ultima dată, când o colegă îmi șoptește la intrare o formulă matematică ce s-a dovedit esențială la examen.

Aceasta este povestea mea, dar pe tine cum te-a făcut școala noastră fericit?

Emanuel Leibu, clasa a XII-a
Colegiul Național „Gheorghe Vrănceanu" Bacău

Zilele acestea eram pierdută prin "the rabbit hole", cum ar spune Lewis Carroll, afundându-mă tot mai adânc în circuitul creierului meu și revenind la reminiscențe care sunt un hibrid între realitate și fantezie. Cu toate acestea, nu pot nega faptul că unele dintre amintirile de bază s-au format în perioada în care am fost elevă la această școală, începând din clasa pregătitoare până în ultimul an de gimnaziu.

Însă nu testele sau exercițiile rezolvate la tablă mi-au rămas gravate în memorie (cel puțin nu toate), ci momentele cu oamenii care, până la urmă, sunt ceea ce îi permit școlii să fie un loc unde alții au șansa să-și formeze amintiri noi. Știu, sună siropos, dar e adevărat; mi-amintesc toate zilele în care obișnuiam să dansez și să mă joc în școala primară alături de colegi, ziua în care am încercat să culegem corcodușe - care apropo, nu erau coapte; în gimnaziu, când participam la concursuri, momentele când făceam proiecte împreună și ajungeam să discutăm despre situații stânjenitoare, orele în care râdeam cu doamnele învățătoare și conversam cu profesorii…deși nu a fost totul roz, m-am adaptat.

Privind înapoi, realizez că tot ceea ce s-a întâmplat m-a format ca om și că nu mi-aș dori să schimb nimic, pentru că am învățat - din greșelile mele și ale celorlalți - și sunt o persoană mai bună datorită acestui lucru.

Așa că fie că mai ai un an în acest loc sau de abia începi să înveți la această școală, uită-te în jur și zâmbește - ești aici și ai șansa să îți formezi astfel de amintiri chiar atunci când nu te aștepți.

Teodora Adam, clasa a IX-a
Colegiul Național „Gheorghe Vrănceanu" Bacău

Ecouri de absolvent

Pentru mine, Școala Gimnazială „Alexandru cel Bun” Bacău nu a fost doar o simplă școală, ci locul unde mi-am petrecut perioada copilăriei, alături de profesori, învățători și colegii pe care i-am avut pe tot parcursul școlii primare și al gimnaziului.

Povestea mea începe în clasa „Bufnițelor istețe” alături de învățătoarele Butnaru Carmen Elena și Solomon Alina Cristina. Ele făceau o echipă de minune, doamna Carmen având un stil de predare mai logic, cât timp doamna Alina avea un stil de predare mult mai intuitiv. Doamna Carmen ne-a pus bazele matematicii și ale limbii române, punând accentul pe dezvoltarea competențelor. Mereu lucram din Gazeta Matematică și, în acele momente, cea mai mare frică a mea era să nu fiu nevoit să rezolv un exercițiu, deoarece niciodată nu am excelat la matematică,comparativ cu limba română. Doamna Alina era ca o mamă lejeră. Ea a pus accentul pe dezvoltarea noastră emoțională. La orele de educație civică, nu făceam doar materia, ci era un moment de reculegere în care puteam discuta despre neînțelegerile pe care le aveam cu colegii, împăcându-ne fără să ne certăm.

Unul dintre momentele memorabile a fost în clasa a II-a, când am avut o activitate dedicată zilei de Haloween. Trebuia să venim la școală costumați, dar eu eram într-o completă panică, deoarece nu știam în ce să mă costumez. Cu o zi înainte de activitate, am avut o idee genială, mă voi costuma în doamna Carmen. Colegii mei erau îmbrăcați ca super eroi sau prințese Disney, dar eu consider că, la finalul zilei, am avut cel mai creativ costum.

Pe parcursul gimnaziului am avut-o ca dirigintă pe doamna profesoară Leibu Angela. Alături de ea am organizat excursii, nu doar cu autocarul, dar și cu trenul către Iași, Piatra Neamț și Roman. Ideea că vom avea profesori separați pentru fiecare materie a venit ca o surpriză pentru toți, deoarece va trebui să ne obișnuim cu stilul de predare al fiecăruia.

Clasa a V-a a fost un an interesant. A fost un an de acomodare, dar și anul în care ne-am intersectat cu verbul la limba română. Era complet diferit față de ceea ce am învățat la școala primară. Însă limba română nu a fost singura materie la care a fost necesară metoda „încercare și eroare”, deoarece matematica, care deja știam că nu este punctul meu forte, a devenit mult mai complicată.

Clasa a VI-a a fost ca un vis. M-am obișnuit cu profesorii, dar acum trebuia să mă obișnuiesc cu modulele, care au înlocuit cele două semestre și care, de asemenea, erau mult mai lejere.

Clasa a VII-a o consider una dintre cele mai grele. La disciplinele de examen, programa era super încărcată. Doamna profesoară Alexoae Mădălina m-a inspirat să mă dezvolt din punct de vedere literar și a fost anul în care am început să scriu poezii. La orele de română, literatura era secțiunea mea preferată. Când ajungeam la gramatică, tot ce era poetic dispărea și mă simțeam adeseori pierdut. Orele de matematică nu-mi plăceau deloc. La geometrie învățam formule pe care cu greu reușeam să le utilizez cu succes în probleme, deoarece nu știam când să le aplic.

Clasa a VIII-a a fost ultimul an cu vechiul colectiv și profesorii pe care i-am îndrăgit. Am simțit pe propria piele presiunea unui examen național. Am început să am o înțelegere mult mai bună a gramaticii, deși în continuare mă pasiona literatura. La orele de dirigenție, doamna dirigintă ne explica tot procesul admiterii computerizate și cum să ne facem lista cu codurile.

În săptămâna verde, am avut o activitate în care a trebuit să plantăm copaci. Eu consider că activitatea ne-a învățat cum să lucrăm în echipă și să avem grijă de mediul înconjurător. Aș dori să îi mulțumesc doamnei profesoare Alexoae Mădălina, deoarece mi-a dat posibilitatea și m-a încurajat să înțeleg limba română dincolo de gramatică. Aceasta avea un stil de predare pentru toată lumea. Eu apreciez faptul că, atunci când nu înțelegeam ceva, nu ne făcea să ne simțim inferiori, ci ne explica încă o dată pentru toată clasa.

Școala Gimnazială „Alexandru cel Bun” Bacău va rămâne mereu în sufletul meu ca o a doua casă.

Vlad Căsăneanu, Clasa a IX-a
Colegiul N.V. Karpen Bacău

„Alexandru cel Bun” nu a fost doar o simplă școală în care am acumulat cunoștințe, ci locul în care mi-am petrecut cea mai frumoasă parte a copilăriei.

Îmi amintesc cu emoție fiecare început de an școlar, care mă entuziasma de fiecare dată, pentru că îmi revedeam colegii și profesorii și știam că mă așteaptă o nouă aventură în dezvoltarea mea personală și educațională.

Atmosfera din timpul orelor de curs făcea ca fiecare zi de școală să se simtă ca un refugiu în care greșelile nu erau eșecuri, ci pași esențiali în procesul de formare. Aici am început să îmi descopăr pasiunile și înclinațiile, cele care m-au ajutat să îmi găsesc drumul profesional pe care îl voi urma.

Îmi voi aminti cu drag de momentele petrecute alături de foștii mei colegi, atât în școală, cât și în afara ei, dar și de sprijinul și răbdarea oferite de profesori, toate aceste lucruri rămânând mereu o parte importantă din mine.

Lara Lepădatu, clasa a XII-a
Colegiul Național „Gheorghe Vrănceanu” Bacău

Ecouri de absolvent

Îmi este foarte dor. Știu că, poate, pentru orice alt copil, dorința de a scăpa de școala generală și de a ajunge la liceu – unde totul este permis – este mare. Și eu am fost acolo și abia așteptam momentul în care perioada examenelor avea să se încheie.

În ultimele luni de clasa a VIII-a deja începea să se încălzească afară, iar capul nostru era la tot felul de prostii, încât în unele zile uitam că examenul de capacitate avea să vină. Îmi aduc aminte prima mea zi, chiar în clasa pregătitoare, unde am făcut cunoștință cu doamnele învățătoare, care ne-au arătat doar iubire și siguranță. Pe dumnealor le-am asociat, o bună perioadă de timp, cu mama, pentru că se comportau ca una. Poate a fost puțin prea multă iubire, deoarece începutul clasei a V-a a fost derutant. Am fost ca niște mici fiare de care o singură doamnă dirigintă trebuia să aibă grijă.

Perioada care a contat mult pentru educația și dezvoltarea mea a fost intervalul claselor V-VI, deoarece încă încercam să văd ce îmi este permis să fac și ce nu, testând limitele profesorilor. Am fost un copil înțepat, și încă sunt, dar această școală m-a învățat să-mi cizelez această latură și să o scot la iveală doar la nevoie. În clasa a VII-a deja mi se părea prostesc ce făceam cu un an sau doi în urmă, însă în adâncul meu apreciam din tot sufletul răbdarea de care au dat dovadă profesorii cu mine.

Cel mai mare impact asupra mea l-a avut clasa a VIII-a, deoarece toți începeam să conștientizăm că, după aproximativ opt ani de trăit împreună, va urma o „pauză definitivă". Nu au mai existat certuri copilărești și, cu progrese mici, am început să ne unim ca o mică familie. Desigur, au existat diferențe mari de caracter, dar, de dragul ultimelor luni, eu personal am ales să le ignor și să mă focusez pe examen și pe prietenii apropiați care zilnic mă făceau să mă simt bine. Clasa a VIII-a a fost cel mai stresant și frumos an de care am putut avea parte.

Pentru mine, Școala „Alexandru cel Bun" înseamnă o parte din copilărie, din suflet și din viață. M-a format ca elev, dar și ca om, prin râsetele din pauze și plânsul de la teste. Dacă aș putea, m-aș întoarce în orice moment din viața mea de elevă aici și l-aș retrăi din plin, pentru că nu am realizat la timp câte amintiri am adunat; eu doar mă distram alături de prietenii mei.

Ioana Apăvăloaie, clasa a IX-a
Colegiul Național „Gheorghe Vrănceanu" Bacău

> *"Căci rădăcinile nu se văd, dar susțin tot ceea ce devenim."*

Când mă gândesc la Școala Gimnazială „Alexandru cel Bun" Bacău, nu îmi vin în minte doar sălile de clasă, coridoarele sau curtea mereu plină de copiii veseli aflați la început de drum, de la cei mai mici de 6 ani până la adolescenții de 15. Când mă gândesc la școala aceasta, mă gândesc la toate experiențele care m-au format și m-au ajutat să învăț din greșeli, să cresc, să nu mă dau bătută și să devin cea mai bună versiune a mea. Mă gândesc la toate prieteniile cu colegii și relațiile strânse cu profesorii pe care le-am legat pe parcursul celor mai minunați ani din adolescența mea.

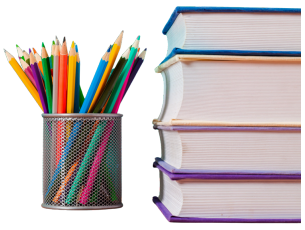
Știu că probabil stresul sau teama înainte de teste, ascultări, frica de a nu întârzia la ore sau anxietatea de a nu da cumva vreun răspuns greșit mi-au fost o piedică destul de mare la început. Dar aici am învățat nu numai matematică, limba română sau geografie, ci am învățat și să îmi gestionez emoțiile într-un mod eficient. Am dobândit mai mult curaj și mai multă încredere decât credeam că sunt capabilă și atunci chiar am simțit că sunt invincibilă.

M-am bucurat la maximum de toată experiența de a fi elevă, colegă, prietenă, un ajutor pentru cei ce aveau nevoie de mine sau de sfaturile mele și m-am oferit cu drag, nu din datorie. Am trăit din pasiune, nu din obișnuință, fiecare minut petrecut aici. Am învățat ce înseamnă prietenia adevărată (aici am avut ocazia să îmi cunosc cele mai bune prietene), ce înseamnă munca în echipă, ambiția, perseverența, disciplina și autenticitatea.

Nici nu mi-am dat seama cât de repede a trecut timpul și, dintr-odată, holurile pline de râsete, sălile de clasă pline de emoții dinaintea testelor, terenul de sport plin de energie și joacă, toate au devenit niște amintiri la care acum mă gândesc cu drag și nostalgie. Aș da orice să mai fiu iar în clasa a V-a, să îmi cunosc iar colegii și pe doamna dirigintă, să o pot lua de la capăt ca să retrăiesc experiența aceasta, însă știu că nu este posibil.

Tot ce pot face este să fiu recunoscătoare atât profesorilor, cât și colegilor, care au ajutat ca școala aceasta să devină una dintre „rădăcinile" mele. Căci rădăcinile nu se văd, dar susțin tot ceea ce devenim. Indiferent cât de departe voi ajunge, știu că o parte din ceea ce sunt astăzi s-a format acolo, în anii care m-au învățat nu doar să știu, ci să cresc.

Andreea Apăvăloaie, clasa a XII-a
Colegiul Național „Gheorghe Vrănceanu" Bacău

Ecouri de absolvent

Mă așteptam să accesez sertarul memoriei mele, care conține câteva sentimente sincere despre anii petrecuți la „Alexandru cel Bun”, și să scriu acest text cu un ton nostalgic și emoțional, menit să-mi impresioneze cititorii. Bănuiala mea este, însă, că mi-am căpătat conștiința și discernământul abia la liceu, poate chiar după. Nu am foarte multe amintiri limpezi despre acei ani, așa că voi vorbi despre prezent.

Sunt studentă la Facultatea de Medicină, iar printre sesiunile de examene și sesiunile de plâns, mi-am dat seama la timp că viața mea nu poate fi în totalitate guvernată de cursuri, note și presiune. M-am căutat, deci, pe mine, prin pasiuni. Să fiu un om complet în afara facultății, să fiu un om motivat în afara medicinei. Deloc surprinzător, m-am autodiagnosticat pasionată de cărți și călătorii.

Continuând introspecția, inevitabil am găsit sertarul menționat. Cu aroganța vârstei de 22 de ani, m-am teleportat înapoi la 12 ani și m-am găsit indecisă și influențabilă. Identitatea mea era cel mult un vlăstar fragil, iar cel mai mare vis al meu era să mă îmbrac cu fabuloasa mea rochie preferată, indiferent de vreme sau ocazie. Eram un copil tipic. Voiam să cresc.

În graba mea de a asimila grandioasele cuvinte și concepte ale oamenilor mari, în cea mai susceptibilă formă a mea, am fost în locul potrivit, destul de îndrăzneață încât să creez pasiuni și destul de norocoasă încât să-mi fie nutrite.

M-am plimbat prin Europa, în Erasmus, un privilegiu care mi-a fost acordat cu o încredere ce mă face și astăzi să mă întreb ce a văzut profesoara de franceză în mine. De atunci, am adunat o gașcă impresionantă de prieteni internaționali și mă gândesc zâmbind că totul a început cu ea, încurajându-mă să vorbesc cu oamenii... în franceză!

Calitatea acestui text rămâne, desigur, o noțiune relativă, supusă judecății cititorilor..

Scriam povești încurcate și fastuoase și atunci, dar singurul meu cititor era doamna dirigintă, care, ocazional, îmi făcea inegalabila onoare să anunțe în clasă că i-a plăcut foarte mult tema mea. Pe lângă aceste mici ovații care mi-au clădit curajul să scriu, doamna dirigintă mi-a dat răbdarea să citesc. Mi-a făcut cunoștință cu dulapul din spatele clasei - un univers nemărginit pe lângă care treceam până atunci doar ca să caut capsatorul. Marea mea dragoste, refugiul meu: cărțile.

Este redundant să povestesc crâmpeie din presupusa mea tinerețe: adevărul este că, pentru cititorul distant, obiectiv, sunt doar cuvinte, simple istorisiri ale unei persoane pe care nu o vor cunoaște niciodată. Realizez, totuși, că tot ce sunt acum a început atunci. Identitatea mea, atât de absolută și imanentă astăzi, a fost conturată de câțiva oameni înțelepți pe care ar trebui să îi vizitez mai des, căci, în aventura mea imaginată de a cuceri lumea, se pare că am uitat cine mi-a dat convingerea că voi reuși.

Maria Abiței

Școala „Alexandru cel Bun” a fost locul meu preferat timp de patru ani, ani în care nu doar că m-am format cu ajutorul profesorilor, dar am și cunoscut diferite tipuri de oameni, ascunși sub chipul colegilor mei — oameni cu suflete calde, care m-au făcut să ajung acasă zilnic cu un zâmbet pe buze. Dar ce este o clasă fără o dirigintă îndrumătoare? Îmi amintesc cu drag nenumăratele ore de dirigenție, pline de dramă copilărească, în care, cu bune și cu rele, doamna dirigintă reușea să ne împace și să ne apropie și mai mult.

Copil fiind, nu am realizat cât de mult au contat momentele pline de stres dinaintea testelor și ascultărilor sau cele în care trebuia să dăm ochii cu profesorii, atunci când știam că am intrat în bucluc. Acele momente au făcut importante responsabilitățile și obligațiile noastre, clipe în care conștientizam că viața de elev presupune asumare, perseverență și ascultare. Alături de îndrumarea domnilor și doamnelor profesoare, clasa noastră a avut parte de o mare creștere, atât pe plan emoțional, cât și educațional, formând astfel, la sfârșitul clasei a opta, un colectiv unit, cumpătat și, mai ales, recunoscător pentru tot.

Bianca Gheorghe, clasa a XII-a
Colegiul Național „Ferdinand I”

Ecouri de absolvent

Ca și cum intri într-un alt univers...E o poartă, sunt mulți nori roz, portocalii, rareori albi. E o mare liniștită în față. Aici sunt oricine și în același timp nu sunt nimeni. Sunt înconjurată de oameni, de trecut, de viitor, de un ideal, de un vis, de o experiență și în același timp sunt singură. Închid ochii și nu e întuneric. E o lumină, o lumină care vine parcă dintr-o altă lume, pe care o simt de parcă îmi iese din inimă. Sau poate se întoarce, nici nu știu.

Asta e lumea din care am învățat să scriu.

Mergeam pe holuri, uneori fugeam, pentru că era cât pe ce să întârzii și în mine era o rezistență pe care nu o înțelegeam pe deplin. Aș fi pictat dintr-odată, aș fi cântat, aș fi alergat un maraton, orice altceva. Și totuși, când intram în clasă, ceva se schimba în mine. Nu era nici frică, nu era nici obligație. Era ceva mai adânc, mai serios...o misiune pe care o simțeam. Urma să îi construiesc fundația Alexandrei din viitor. Urma să îi arăt că mintea o susține, că poate, că nu există limită pe care să nu o poată traversa. Nu o puteam rata doar pentru că mă enerva clopoțelul.

Colegii, profesorii, mediul, toți înfățișau un potențial pe care îl simțeam aproape tangibil și la care îmi doream să ajung. Limitele nici nu existau cu adevărat. Erau ca niște nori, iar eu eram în avion. Le spulberam.

Dar nu notele, nu testele mi-au spus cine sunt. A fost scrisul.

Când aveam compuneri la română de făcut, lumea ofta. Pagini și pagini, teme îndepărtate, subiecte care nu aparțineau lumii noastre de copii. Dar eu le primeam ca pe o invitație, ca pe un bilet de intrare într-o lume pe care o puteam construi exact cum voiam. Închideam ochii și ceva se punea în mișcare înăuntrul meu. O stare de reverie, vie, în care cuvintele pur și simplu veneau. Le vedeam, le simțeam înainte să le fi scris. Scriam și lumea de afară devenea, pentru câteva minute, mai puțin reală.

Doamna dirigintă mi-a spus odată ceva ce nu am uitat. Că încep ca și cum aș scrie dintr-un basm, dar termin de parcă îi arunc în prăpastie pe cititori. Zâmbeam. Avea dreptate. Începuturile mă prindeau în vârtej, cuprinsul era o fantezie, dar la final parcă mă grăbeam să ies. Nu mi-au plăcut niciodată sfârșiturile...poate pentru că în fond nu credeam că povestea se termină vreodată.

Și nu s-a terminat.

> *„Pentru mine, școala aceasta a fost un portal. O mașină a timpului.”*

Mai târziu, cineva m-a întrebat: „Dacă ai avea tot și nu ai avea nicio insuficiență, ce ți-ar plăcea să faci toată ziua?"

Răspunsul a venit fără să îl caut: să scriu. Să scriu despre ce simt, ce văd, ce am experimentat, unde am fost, pe cine am întâlnit. Să creez lumi noi, să aduc o perspectivă, să construiesc un mesaj care să plece mai departe de mine.

Acum, în timp ce scriu acestea, lumea din jur a dispărut. E aceeași senzație, aceeași lumină, aceeași reverie, același univers care se deschide când pun mâna pe cuvinte. Și îmi dau seama că nu știu dacă eu de la 12 ani am devenit cea de acum, sau dacă eu de acum am fost mereu cea de la 12 ani. Trecutul și prezentul sunt același loc acum. Eu sunt aceeași. Când scriu, timpul stă în loc.

Alexandra din gimnaziu s-ar uita la mine acum și ar zâmbi cu un pic de superioritate intenționată. Ar spune că ea a tot încercat să îmi transmită. Că m-a dus acolo unde aveam mediul să mă motiveze, oamenii să mă îndrume, cerințele care să îmi dea un loc de unde să pornesc.

Că alegerile ei nu au fost întâmplătoare, doar că a fost răbdătoare, știind că eu voi înțelege mai târziu.

Și a avut dreptate și ea.

Pentru mine, școala aceasta a fost un portal. O mașină a timpului. Locul în care am învățat să accesez acel dar, acea pasiune din sufletul meu și ori de câte ori o accesez, timpul stă în loc și eu sunt aceeași. Un simbol. Simbolul meu, al visului meu, pe care acum, după atâția ani, am ales să îl aduc cu mine înainte.

A fost un mic vis din viitor, comprimat în câteva ore de limbă română.

Alexandra Bezerau
Psihologie & Științe Cognitive / Copywriter & Brand Strategist

Ecouri de absolvent

Motto: „Cu cât scrii mai bine, cu atât urci mai sus. Oamenii care gândesc bine, scriu bine. Oamenii cu mintea începețoșată scriu note începețoșate și discursuri începețoșate. Să scrii bine nu este un dar al naturii. Trebuie să înveți să scrii bine.”
(David Ogilvy)

Educația reprezintă unul dintre drepturile fundamentale ale omului și o componentă esențială în procesul de dezvoltare a unei societăți sănătoase. Aceasta nu doar că furnizează cunoștințe, dar contribuie semnificativ la formarea valorilor, atitudinilor și abilităților necesare pentru a naviga cu succes în viața personală și profesională. Educația are un impact profund asupra dezvoltării caracterului tinerilor. Prin intermediul procesului educațional, aceștia învață valori precum responsabilitatea, respectul și empatia. Aceste valori sunt esențiale nu doar pentru succesul academic, ci și pentru interacțiunile sociale și profesionale.

Întrucât zilele acestea am primit o invitație de la doamna profesoară alături de care am studiat istoria să scriu un articol cu privire la experiența mea ca elevă la Școala Gimnazială „Alexandru cel Bun” Bacău, voi prezenta mai departe experiența formatoare pe care a avut-o acest loc în viața mea.

În primul rând, vreau să povestesc despre ziua în care am sosit în această școală pentru prima dată în viață. Eram în clasa întâi, proaspăt transferată din altă instituție de învățământ, fiind singura elevă care nu a fost aici de la începutul anului școlar. Eram temătoare, însă pregătită pentru un nou colectiv, pentru o nouă doamnă învățătoare și pentru noi prieteni.

Chiar în momentul în care am ajuns, două colege m-au întâmpinat și m-au luat cu ele să mă plimbe prin școală, ca să îmi arate fiecare clasă și cămăruță. Atunci am știut că aici va fi a doua mea casă timp de 8 ani.

După perioada claselor 1-4, în care m-am transformat, cu ajutorul doamnei învățătoare, într-o persoană îndrăzneață, gata să facă față situațiilor din viață pe picioarele ei, a urmat perioada gimnaziului, despre care pot spune că a fost prima mare provocare pe care am trăit-o. În clasa a cincea, recunosc că am fost puțin speriată în momentul în care am observat faptul că FB nu mai exista, ci acum aveam note, care nu erau întotdeauna numai de 10, și că, în loc de doamna învățătoare, care ne-a fost ca un al doilea părinte, acum la fiecare materie aveam profesori diferiți. Primul semestru a fost o perioadă de acomodare și de nesiguranță, care însă a devenit o perioadă minunată datorită doamnelor și domnilor profesori, care mereu aveau pentru noi o încurajare și un gând bun, indiferent care erau performanțele școlare. Astfel, o perioadă de 4 ani, care poate părea grea la început, a devenit una dintre cele mai „marcante” experiențe în momentul în care cineva m-ar ruga să îi spun ce experiență din viață a avut un rol imens în formarea mea atât personală, cât și profesională.

> *„Profesorii vor rămâne mereu izvorul nesecat de sfaturi bune și gânduri frumoase din care mi-am potolit setea de adevăr și puritate.”*

De asemenea, în această perioadă am plecat pentru prima dată undeva fără părinți, prima mea experiență de acest gen nefiind o excursie într-un loc apropiat, ci în Irlanda, prin intermediul proiectului Erasmus+, alături de trei profesori și 14 colegi.

Deși prima zi pentru mine a fost enorm de grea, îmi vine acum să râd când îmi amintesc cum voiam să îmi caut avion să mă întorc singură acasă, fiindcă mi se făcuse dor și nu dormisem deloc în prima noapte, săptămâna din cadrul proiectului a fost minunată.

Pe lângă aceste experiențe, care au fost apogeul formării mele ca elevă și, totodată, ca om în cadrul Școlii Gimnaziale „Alexandru cel Bun” Bacău, pot înșira nenumărate amintiri și bucurii pe care le-am trăit zi de zi pe parcursul celor 8 ani pe care i-am petrecut ca elevă în perioada învățământului primar și gimnazial, încât nu mi-ar ajunge timpul nici măcar o săptămână întreagă dacă aș vrea să mulțumesc domnilor profesori, doamnei învățătoare și colegilor mei pentru unii dintre cei mai frumoși 8 ani din viața mea.

Concluzie: Viața de școlar este o experiență unică, pe care, atunci când o trăiești, nu o apreciezi la adevărata valoare, dar, mai târziu, privind înapoi cu nostalgie, realizezi frumusețea clipelor petrecute în școală. Peste ani, întorcându-te în timp și gândindu-te la începutul școlii și la ființele care ți-au creionat viitorul, sufletul îți este cuprins de emoție și inima îți bate mai repede. Profesorii vor rămâne mereu izvorul nesecat de sfaturi bune și gânduri frumoase din care mi-am potolit setea de adevăr și puritate. De aceea îi voi respecta și admira toată viața.

Teodora Fantu

Visuri prin ochii elevilor

Gânduri, dorințe și întrebări despre viitor, adunate de elevii școlii

Pentru a descoperi cum văd elevii viitorul, i-am provocat să reflecteze și să discute pe baza unor întrebări simple, dar pline de sens. Împărțiți în grupuri, aceștia au realizat mici interviuri și au adunat răspunsuri sincere despre școala ideală, despre propriile visuri și despre modul în care își imaginează viitorul.

Activitatea a fost organizată pe trei direcții principale, fiecare grup explorând o temă diferită.

Elevii au pornit de la întrebări precum:

1. Școala viitorului
   - Cum ar arăta școala ideală pentru tine?
   - Ce ai schimba la școală?
   - Ce materii noi ai introduce?

2. Visul meu
   - Ce vrei să devii?
   - De ce?
   - Ce te motivează?

3. Un mesaj pentru viitor
   - Ce i-ai spune unui elev din viitor?
   - Sau ție peste 10 ani?

Răspunsurile lor, chiar dacă uneori simple, surprind sincer dorințele, curiozitatea și speranțele unei generații aflate la început de drum.

Școala viitorului, prin ochii elevilor

Gânduri și dorințe despre cum ar trebui să arate școala în care învățăm cu drag.

Articol realizat de:
Andreoaia Julia, Aron Ștefania, Țanțu Maria, Silișteanu Elissa (Clasa a VI-a A)

Pentru a descoperi cum își imaginează elevii școala ideală, i-am provocat să răspundă la câteva întrebări simple: ce ar schimba la școala noastră, ce materii noi ar introduce și cum ar arăta, în viziunea lor, o școală perfectă.

Răspunsurile lor sunt sincere, uneori amuzante, alteori foarte serioase, dar toate reflectă dorința de a avea un mediu mai bun, mai modern și mai prietenos.

Ce am schimba la școala noastră:
„Aș dori ca școala noastră să fie mai curată și mai modernizată.” — Luana, clasa a VII-a
„Aș schimba băile.” — Anastasia, clasa a VII-a
„Aș schimba curtea școlii.” — Ingrid, clasa a VI-a
„Aș dori să schimbăm băile, pereții și becurile.” — Maria și Eva, clasa a VIII-a
„Aș dori să existe mai multe plante.” — Anastasia, clasa a V-a

Ore pe care le-am adăuga cu drag:
„Aș adăuga limba spaniolă.” — Luana, clasa a VII-a
„Aș dori o oră de design.” — Anastasia, clasa a VII-a
„Aș adăuga limba rusă.” — Ingrid, clasa a VI-a
„Aș adăuga limba italiană.” — Delia, clasa a VII-a
„Aș dori să avem o oră de zoologie.” — Bianca, clasa a VI-a
„Aș dori o oră de fotbal.” — Emanuel, clasa a VI-a
„Aș dori o oră de baschet.” — Andrei, clasa a VII-a
„Aș dori o oră de înot.” — Maria și Eva, clasa a VIII-a
„Aș dori o oră de kendama.” — Vladimir, clasa a V-a

Cum arată școala ideală:
„Școala ideală ar fi una mai modernă” — Luana, clasa a VII-a
„Aș dori să avem un teren de fotbal.” — Andrei, Aron, clasa a VII-a

Dorințe simple, dar importante:
„Aș dori să avem o masă caldă.” — Radu, clasa a V-a
„Aș dori să avem un magazin în curte.” — Emanuel, clasa a VI-a
„Am face pauza mai mare.” — Cezara și Anastasia, clasa a V-a

Răspunsurile elevilor arată că școala ideală nu înseamnă doar clădiri mai frumoase sau materii noi, ci și un loc în care există respect, grijă și dorința de a învăța. Chiar dacă unele idei sunt simple, ele spun multe despre nevoile și visurile unei generații care își dorește o școală mai bună.

Visul meu – drumul pe care îl alegem

Gânduri și aspirații ale elevilor despre cine vor să devină.

Articol realizat de:
Bogdan Antonia, Cojocaru Karina, Dram Bianca, Hărătău Delia (Clasa a VI-a A)

Pentru această activitate, elevii au fost invitați să reflecteze asupra viitorului lor și să răspundă la câteva întrebări simple: ce își doresc să devină, de ce au ales acest drum și ce îi motivează.

Răspunsurile lor sunt diverse și sincere. Unii visează să ajute oamenii, alții sunt motivați de pasiuni, iar pentru unii contează sprijinul familiei sau dorința de a reuși. Împreună, aceste răspunsuri conturează imaginea unei generații cu visuri curajoase și variate.

Visuri care prind contur

- „Mi-aș dori să devin psiholog, deoarece îmi place să ajut oamenii care trec prin greutăți.” — Ana Maria, clasa a V-a
- „Vreau să devin medic pentru că vreau să salvez vieți.” — Mateea, clasa a V-a
- „Eu vreau să devin avocat.” — Cattaleya, clasa a V-a
- „Îmi doresc să devin profesor de sport, pentru că sportul este pasiunea mea.” — Tudor, clasa a V-a
- „Aș dori să devin bucătar, deoarece pasiunea mea este gătitul.” — Dima, clasa a V-a
- „Visul meu este să fiu profesor de sport.” — Vladimir, clasa a V-a

Visuri inspirate de pasiuni și oameni

- „Vreau să devin doctor, deoarece sunt pasionat de biologie.” — David Miron, clasa a VI-a
- „Îmi doresc să devin medic, pentru că vreau să ajut oamenii.” — David Cristea, clasa a VI-a
- „Îmi doresc să devin informatician, pentru că mă pricep la calculator.” — Delia Neguriță, clasa a VI-a
- „Visul meu este să ajung baschetbalist profesionist.” — David Bălan, clasa a VI-a
- „Îmi doresc să devin designer de interior.” — Elissa, clasa a VI-a

Visul meu – drumul pe care îl alegem

Gânduri și aspirații ale elevilor despre cine vor să devină.

Visuri motivate de familie și modele

- „Îmi doresc să devin doctor, deoarece și părinții mei sunt.” — Maria Mocanu, clasa a VI-a
- „Motivația mea cea mai mare este tatăl meu.” — Cezara, clasa a V-a
- „Motivația mea este doamna profesoară de română.” — Raluca, clasa a VII-a

Visuri simple, dar puternice

- „Îmi doresc să devin cântăreață, deoarece pasiunea mea este muzica.” — Adelina, clasa a VI-a
- „Îmi doresc să devin doctor veterinar, pentru că îmi plac animalele.” — Ariadna, clasa a VI-a
- „Mi-aș dori să devin medic. Vreau să salvez viețile oamenilor.” — Ioana, clasa a VII-a

Fiecare vis începe cu un gând. Unele sunt deja conturate, altele abia prind formă, dar toate au ceva în comun: dorința de a deveni mai mult, de a reuși și de a lăsa o urmă în lume.

Un mesaj pentru viitor

Gânduri, întrebări și speranțe pe care elevii le trimit spre anii ce vor veni.

Articol realizat de:
Frîncu Andres, Miron David, Toderică Teodor, Vornicu Sophia (Clasa a VI-a A)

Pentru aceste întrebări, elevii au fost invitați să reflecteze asupra viitorului și să răspundă la două întrebări simple: ce i-ar spune unui elev din viitor și ce și-ar transmite lor înșiși peste 10 ani.

Răspunsurile lor sunt pline de sinceritate, uneori sub forma unor sfaturi, alteori sub forma unor întrebări care sugerează emoțiile și curiozitățile lor. Dincolo de simplitatea cuvintelor, se ascund dorințe profunde: succes, încredere, echilibru și împlinire.

Sfaturi pentru viitor

- „Să înveți bine ca să iei bursă!” — Tudor, clasa a V-a
- „Să petreci mai puțin timp pe telefon!” — Ilinca, clasa a V-a
- „Învață din timp!” — Alex, clasa a V-a
- „Fii responsabil!” — Sofia, clasa a V-a
- „Ai grijă la școală!” — Ilinca, clasa a V-a
- „Să te comporți frumos cu ceilalți!” — Serah, clasa a V-a
- „Să fii atent la ore!” — Maria, clasa a VI-a
- „Să înveți, dar nu exagerat!” — Sebastian, clasa a VI-a
- „Să îți faci toate temele!” — Antonia, clasa a VI-a
- „Să nu te stresezi în timpul testelor!” — Delia, clasa a VI-a
- „Școala este importantă, dar uneori mai trebuie să te și distrezi!” — Dimitrie, clasa a VI-a
- „Să înveți bine!” — Eva, clasa a VII-a
- „Să te descurci la școală!” — Natalia, clasa a VII-a
- „Să-ți faci portofoliul la matematică!” — David, clasa a VII-a
- „Trebuie să înveți cât de bine poți tu!” — Delia, clasa a VII-a
- „Fii atent la profesori!” — Andrei, clasa a VII-a
- „Învață din timp pentru a nu avea goluri!” — Sara, clasa a VIII-a
- „Să fii serios față de școală și de teme!” — Bianca, clasa a VIII-a
- „Să fii prietenos cu cei din jur!” — Ioana, clasa a VIII-a
- „Să înveți pentru tine!” — Eliza, clasa a VIII-a

Întrebări pentru viitor

- „O să ajung un jucător de fotbal profesionist?” — Tudor, clasa a V-a
- „Am făcut rost de mașina dorită?” — Ilinca, clasa a V-a
- „Cum este școala din viitor?” — Vladimir, clasa a V-a
- „Vom trăi în pace în anii care urmează?” — Andrie, clasa a V-a
- „Am luat note bune la școală?” — Alex, clasa a V-a
- „Am fost atentă pe parcursul anilor?” — Sofia, clasa a V-a
- „Am să iau bursă?” — Serah, clasa a V-a
- „M-am descurcat la biologie în următorii ani?” — Sebastian, clasa a VI-a

Un mesaj pentru viitor

Gânduri, întrebări și speranțe pe care elevii le trimit spre anii ce vor veni.

- „Am luat note bune la bac?” — Delia, clasa a VI-a
- „Am ajuns la locul de muncă dorit?” — Elissa, clasa a VI-a
- „Am ajuns educatoare?” — Eva, clasa a VII-a
- „Te înțelegi bine cu toată lumea?” — Anastasia, clasa a VII-a
- „Am ajuns la liceul dorit?” — Anastasia, clasa a VII-a
- „O să ajung la liceul viselor mele?” — Natalia, clasa a VII-a
- „Sunt fericit de cine am devenit?” — David, clasa a VII-a
- „Am job-ul pe care mi l-am dorit?” — Andrei, clasa a VII-a
- „M-am descurcat la examene?” — Sara, clasa a VIII-a

Gânduri care rămân

- „Continuă să ai încredere în tine!” — Ilinca, clasa a V-a
- „Să nu renunț la visurile mele!” — Antonia, clasa a VI-a
- „Să continui să fii ambițios și să te descurci în viață!” — Dimitrie, clasa a VI-a
- „Fii mândră de tine!” — Ioana, clasa a VIII-a
- „Tot efortul depus are rezultate!” — Eliza, clasa a VIII-a

Aceste mesaje arată că elevii nu privesc viitorul cu indiferență, ci cu speranță și curaj. Întrebările lor nu sunt doar simple curiozități, ci pași spre descoperirea propriei identități. Iar sfaturile pe care și le oferă demonstrează că, dincolo de vârstă, înțeleg deja cât de importante sunt munca, încrederea și perseverența.

Când mediul educațional devine partener în învățare

prof. Sandu Simona & Țâțaru Cristina

La Grupa mare A „Fluturașii”, credem că potențialul fiecărui copil înflorește atunci când spațiul în care crește este unul viu, interactiv și, mai ales, construit cu participarea sa. Mediul educațional nu este un simplu decor, ci un fundament pentru creativitate și un catalizator pentru participarea cu interes la toate experiențele de învățare.

Fiecare colț al grupei noastre povestește o experiență. De la Grădina numelor realizată prin tehnica origami, unde fiecare lalea marchează unicitatea fiecărui copil, până la centrul tematic de primăvară, „Fluturașii” au fost micii arhitecți. Implicarea lor în decorarea spațiului și în crearea materialelor le oferă un sentiment de apartenență și mândrie. Atunci când copilul contribuie la estetica grupei, el devine mult mai conectat la procesul de învățare.

Dezvoltarea potențialului individual se realizează cel mai frumos prin colaborare. Fie că este vorba despre jocul cu parașuta colorată, unde învățăm sincronizarea și sprijinul reciproc, sau despre explorarea senzorială la masa de lucru, fiecare activitate este concepută să stimuleze curiozitatea naturală.

În concluzie, la Grupa Fluturașilor, mediul educațional este o oglindă a muncii copiilor. Prin implicarea lor activă în configurarea centrelor și a activităților, transformăm grădinița într-un spațiu al descoperirilor continue, unde fiecare zi este o invitație la creativitate și o celebrare a potențialului fiecărui mic explorator.

Copăcel de primăvară din materiale reciclabile
Activitate practică – D.O.S. | Grupa mare

prof. Șporneac Cătălina

În cadrul unei activități practice dedicate primăverii, copiii din grupa mare au realizat „copăcei de primăvară”, folosind în principal materiale reciclabile. Tuburile de carton de la hârtia igienică au fost transformate în trunchiuri de copaci, completate cu elemente din carton colorat, hârtie și hârtie creponată.

Pe parcursul activității, preșcolarii au decupat, lipit și combinat materialele, învățând, printr-o experiență directă, cum pot fi refolosite obiecte simple în mod creativ. Activitatea a urmărit nu doar dezvoltarea îndemânării, ci și formarea unei atitudini pozitive față de protejarea mediului.

La final, copiii au prezentat lucrările, fiecare ținând în mână propriul copăcel. Activitatea a evidențiat implicarea acestora și a oferit un prilej de valorificare a materialelor reciclabile într-un mod accesibil și plăcut.

Învățăm prin joc și culoare
Domeniul Științe – activitate matematică

prof. Anghel Mădălina

Copiii din grupa mijlocie au participat la o activitate matematică desfășurată sub formă de joc didactic, având ca scop consolidarea cunoștințelor despre formele geometrice și culori. Activitatea a debutat prin prezentarea materialelor de lucru, captând interesul copiilor și stimulând curiozitatea acestora. Preșcolarii au fost invitați să recunoască și să denumească formele geometrice cunoscute – cerc, pătrat, triunghi și dreptunghi.

Copiii au realizat sarcini de potrivire, asociind fiecare formă cu conturul corespunzător. Pe parcursul activității, aceștia au identificat și culorile, realizând corelații corecte între elementele date. Activitatea s-a desfășurat într-un mod interactiv, fiecare copil fiind implicat activ în rezolvarea cerințelor. Prin intermediul jocului didactic, preșcolarii și-au dezvoltat gândirea logică, atenția și capacitatea de recunoaștere și asociere.

Micii Exploratori în Acțiune

prof. Abu-Akil Anca Ioana

Recent, sala de sport s-a transformat într-un adevărat teren de antrenament pentru „supereroi”. Albinuțele noastre au acceptat provocarea unui traseu aplicativ complex, conceput special pentru a le pune la încercare coordonarea, echilibrul și viteza de reacție. Ce a presupus aventura? Traseul a fost o succesiune de stații dinamice: au început cu mers în echilibru pe băncuța de gimnastică (pentru concentrare), au continuat cu sărituri succesive în cercuri colorate (pentru ritm și forță) și s-au strecurat cu agilitate prin tuneluri sau printre jaloane (pentru orientare spațială). Finalul a fost marcat de o probă de precizie: aruncarea mingii la țintă.

Deși pentru copii a fost o competiție plină de zâmbete, beneficiile sunt profunde. Dezvoltarea psihomotricității la această vârstă este esențială: îi ajută pe elevi să își controleze mai bine corpul, să își mărească puterea de concentrare și să capete încredere în propriile forțe.

Inteligența Artificială – o soluție pentru lecțiile noastre

prof. Nicoleta Mărian

Anul trecut, școala noastră a fost gazda webinarului cu tema“ The Future is Now-Integrating AI for the 21st Century Success”. Webinarul a fost ţinut de trainerul Alice Istrate, reprezentant al Consulatului Britanic din Bucureşti. La acest webinar au participat profesorii de limba engleză din cadrul Cercului Pedagogic Nr.2 din Bacău.

Scopul webinarului a fost integrarea Inteligenţei Artificiale în activitatea şcolară şi în procesul de predare-învaţare-evaluare pentru un real succes al elevilor. În cadrul acestui webinar, profesorii au conştientizat beneficiile utilizării Inteligenţei Artificiale în procesul de învaţare ca instrument pentru facilitarea învăţării într-un cadru relaxant .

Unul dintre cele mai importante beneficii ale integrării AI în procesul de predare-învățare este personalizarea. Algoritmii pot analiza ritmul de lucru, nivelul de înțelegere și stilul de învățare al fiecarui elev, oferind exerciții și explicații adaptate nevoilor individuale. Astfel, elevii primesc sprijin diferențiat , iar profesorii pot interveni mai eficient acolo unde este necesar.

Inteligența artificială nu înlocuiește cadrul didactic, ci îl sprijină. Profesorii pot utiliza AI pentru generarea de teste și fișe de lucru, crearea de planuri de lecție, evaluarea automată a anumitor tipuri de sarcini, obținerea rapidă a unor explicații sau exemple suplimentare. Prin automatizarea sarcinilor repetitive, cadrele didactice câștigă timp pentru activități esențiale: interacțiunea directă cu elevii, consilierea și dezvoltarea competențelor socio-emoționale.

Integrarea AI în educație contribuie la formarea competențelor digitale, esențiale într-o societate bazată pe informație. Elevii învață nu doar să folosească instrumente inteligente, ci și să le analizeze critic, să verifice informațiile generate și să înțeleagă limitele acestora. Educația devine astfel un spațiu al responsabilității digitale și al gândirii critice. Adoptarea Inteligenței Artificiale în școli vine și cu provocări: protecția datelor, etica utilizării, riscul dependenței de tehnologie sau diminuarea efortului cognitiv. Este esențial ca integrarea să fie realizată echilibrat, cu reguli clare și formare adecvată pentru profesori și elevi.

“The Future is Now” sau “ Viitorul este Acum” nu este doar un slogan, ci o realitate educațională. Inteligența Artificială are potențialul de a transforma procesul de predare-învățare într-unul mai eficient, mai incluziv și mai adaptat nevoilor fiecărui elev. Cheia succesului nu constă în tehnologie în sine, ci în modul în care oamenii aleg să o folosească – cu responsabilitate, discernământ și viziune pedagogică.

Meșteri de cuvinte
- un concurs de la care ai ce învăța -

prof. Mihai Dascălu

Da, „Meșteri de cuvinte” este un concurs pentru care nu trebuie să te pregătești în mod special. Este de ajuns să ai cunoștințe de limbă română, pe care să le aplici în scris, să-ți placă să citești și să descoperi, prin lectură, lucruri noi, să scrii și să-ți pui imaginația la treabă. Pentru „Meșteri de cuvinte” nu înveți. De la participarea la acest concurs ai însă multe de învățat.

Istoria acestui concurs începe în urmă cu câțiva ani, când doamna profesoară de limba și literatura română Mădălina Alexoae l-a inițiat. Acum a ajuns la a V-a ediție și sperăm că nu se va opri aici. Proiectul inițial a pornit de la dorința de a stimula elevii să-și pună la treabă creativitatea prin realizarea de texte. Astfel, școala noastră a oferit cadrul în care elevilor de gimnaziu să li se ofere un spațiu prielnic pentru afirmare literară la nivelul vârstei fiecăruia și după propriile capacități. După câțiva ani, proiectul a evoluat prin a atrage scriitori care să participe activ în evaluarea concursului și nu numai.

Pe scurt, acest concurs se desfășoară astfel: elevii dornici de a se afirma literar sunt înscriși de profesorii coordonatori și, într-o zi stabilită prin calendarul concursurilor naționale și județene, se întâlnesc fizic și online elevi de la mai multe școli din județ și din țară. Un scriitor intră online, le vorbește despre meseria de scriitor după care le dă subiectul pe care să-l dezvolte într-un text original, având la dispoziție 90 de minute. După aceea, fiecare profesor coordonator evaluează textele și le trimite scriitorului pe primele trei cele mai bune. Scriitorul le evaluează, stabilind primele trei locuri. Ideea cu scriitorii care să participe la evaluarea textelor nu ne aparține, ci este inspirată din cartea „Cronicile unei societăți lichide”, de Umberto Eco, el însuți începându-și cariera de scriitor în urma unui astfel de concurs. Și așa, de-a lungul anilor, concursul a avut invitați pe profesorul universitar, scriitorul și psihologul Liviu Antonesei (care a publicat aproximativ 20 de volume), pe poetul și cercetătorul Șerban Axinte (cu șase volume), pe Doina Ruști (15 romane și peste 50 de povestiri), iar anul acesta o are ca invitată pe scriitoarea Tony Mott (Antoneta Galeș, care a publicat peste 15 volume), scriitoare de romane urbane încadrate în genul mystery și thriller.

Ce ai de învățat dintr-un concurs de creație pentru care nu trebuie să înveți și din care, cam ca la orice concurs, doar primii trei sunt premiați? În primul rând, este un concurs cu tine însuți/însăți: vezi cât de meșter poți fi cu toate cuvintele pe care le ai în vocabular, pe care să le combini cu imaginația astfel încât să creezi o lume nouă, una plină de magie pentru tine și poate și pentru cei care îți citesc textul. Dincolo de AI, de Google, de ce inspirație mai poți obține de prin varii surse, tu ce poți să faci de unul singur în lumea ta? Până unde poate merge imaginația cu care ești înzestrat și pe care ai cultivat-o?

Meșteri de cuvinte
- un concurs de la care ai ce învăța -

Apoi, poți afla dacă talentul tău are ceva din meșteșugul scriitoricesc. În plus, contactul cu cei ca tine, apropiați ca vârstă, nu are cum să nu-ți facă bine, fiindcă îi cunoști și în alte împrejurări decât în pauză sau pe rețele sociale, vezi că, pe lângă năzbâtii, pot să și gândească literar, sunt interesați și de ceea ce este în ei și de ce poate fi dincolo de ei. Mai cunoști scriitori în carne și oase, vii, care chiar scriu și o fac cu pasiune, îi vezi că sunt și ei oameni ca noi, că respiră, că trăiesc aici, că au și ei o viață care este ca a oricărui altcuiva, dar că sunt interesați și de un aspect frumos al ei, de idei care să inspire, că scriu despre personaje care ne încântă sau concentrează în versuri sentimente pe care le trăim cu toții.

Fiind un concurs pentru care nu trebuie să te pregătești, pentru care nu e nevoie să memorezi diverse aspecte de limbă sau altceva, dar la care regulile de scriere și redactare trebuie respectate totuși, elevii vin în număr destul de mare și sunt dornici să se afirme, conștienți fiind că nu locul întâi, doi sau trei contează pentru ei. Le este de ajuns participarea la o experiență literară între semeni, fie ei aproape sau puțin mai departe. Numai în ediția din anul trecut, ediția a IV-a, au participat 160 de elevi din șase școli, semn că interesul pentru lectură, pentru scris, pentru creat și gândit autentic nu a dispărut dintre elevi.

Așa că, dacă îți place să citești, să scrii, dacă ești mai introvertit sau nu, dacă măcar puțin crezi că ești un mic meșter de cuvinte care poate deveni unul mare, dacă imaginația ta nu s-a mai manifestat până acum în cadrul literaturii, dar simți că acolo se poate dezlănțui, atunci acest concurs este pentru tine.

Când învățarea prinde culoare

prof. Claudia Bîclea

La educație tehnologică, sala de clasă se transformă adesea într-un mic atelier plin de imaginație. Hârtii colorate, lipici, materiale diferite și mult entuziasm, toate aceste părți disparate, unite prin intermediul contrariilor, devin instrumente prin care copiii își pun ideile în practică.

Fiecare activitate reprezintă o ocazie de a descoperi cât de frumos este să creezi ceva cu propriile mâini.

Dincolo de obiectele realizate, aceste momente îi ajută pe elevi să învețe lucruri la fel de importante: să colaboreze, să comunice și să se sprijine unii pe alții.

Lucrând împreună, copiii descoperă că ideile devin mai bune atunci când sunt împărtășite și că fiecare coleg poate aduce o contribuție valoroasă. În același timp, fiecare mic proiect terminat aduce un sentiment de bucurie.

Copiii învață că răbdarea, creativitatea și munca în echipă pot transforma o idee simplă într-o realizare de care să fie cu adevărat mândri. Astfel, educația tehnologică devine mai mult decât o disciplină – devine un spațiu al prieteniei, al descoperirii și al învățării prin bucurie.

Din dragoste pentru muzică

prof. Cristian Vlad

În anul școlar curent, la Școala Gimnazială „Alexandru cel Bun”, a luat naștere o inițiativă frumoasă și plină de entuziasm: formarea corului școlii. Acest proiect a apărut din dorința de a oferi elevilor o nouă modalitate de exprimare artistică, de dezvoltare personală și de apropiere prin intermediul muzicii.

Corul este alcătuit din elevi pasionați de muzică, dornici să cânte împreună și să împărtășească emoția muzicii cu întreaga comunitate școlară. De la primele repetiții s-a creat o atmosferă de colaborare, prietenie și sprijin reciproc, fiecare elev contribuind cu vocea și entuziasmul său la armonia grupului.

De-a lungul acestui an școlar, corul școlii a avut ocazia să participe la mai multe momente importante din viața comunității noastre. Elevii au susținut momente artistice cu ocazia Zilei Naționale a României – 1 Decembrie, în cadrul activităților dedicate sărbătorilor de Crăciun, dar și cu ocazia zilei de 8 Martie. De fiecare dată, interpretările lor au adus emoție, bucurie și un plus de culoare evenimentelor organizate în școală.

Participarea într-un cor aduce numeroase beneficii elevilor. În primul rând, muzica îi ajută să își dezvolte sensibilitatea artistică, simțul ritmic și auzul muzical. În același timp, activitatea corală contribuie la dezvoltarea disciplinei și a responsabilității, deoarece fiecare membru trebuie să își cunoască rolul și să contribuie la rezultatul final.

Din dragoste pentru muzică

Un alt aspect important este dezvoltarea abilităților de comunicare și colaborare. Cântând împreună, elevii învață să se asculte unii pe alții, să lucreze în echipă și să se sprijine reciproc pentru a obține o interpretare armonioasă. Astfel, corul devine nu doar un grup muzical, ci și un spațiu în care copiii își dezvoltă încrederea în sine și capacitatea de a se exprima în fața unui public. De asemenea, participarea la activitățile corale îi ajută pe elevi să își gestioneze emoțiile, să își depășească timiditatea și să trăiască bucuria succesului obținut prin muncă și perseverență.

Corul Școlii Gimnaziale „Alexandru cel Bun” reprezintă, astfel, mai mult decât o activitate artistică: este un loc unde prietenia, colaborarea și dragostea pentru muzică se împletesc armonios. Sperăm ca această inițiativă să continue și în anii următori, să atragă tot mai mulți elevi și să devină o tradiție frumoasă a școlii noastre.

Săptămâna Francofonă (16–20 martie 2026)

prof. Camelia Ciobanu

În perioada 16–20 martie 2026, la Școala Gimnazială „Alexandru cel Bun” din Bacău s-a desfășurat proiectul educațional „La Semaine Francophone”, coordonat de prof. Ciobanu Camelia. Activitatea a avut ca scop promovarea valorilor francofone și stimularea interesului elevilor pentru studiul limbii franceze prin metode interactive și atractive.

Limba franceză rămâne una dintre cele mai importante limbi la nivel mondial, atât prin numărul mare de vorbitori, cât și prin influența semnificativă exercitată de-a lungul timpului asupra literaturii, artei și culturii universale. În fiecare an, comunitatea internațională celebrează Francofonia, oferind un bun prilej de a reaminti elevilor frumusețea și utilitatea învățării acestei limbi moderne.

În contextul actual, în care mediul digital joacă un rol important în educație, activitățile proiectului s-au desfășurat atât în clasă, cât și în mediul online. Astfel, elevii claselor V–VIII au fost invitați să participe la diverse provocări și exerciții interactive postate pe pagina oficială de Facebook a școlii. Participarea s-a realizat prin comentarii la postările publicate în perioada menționată, elevii având ocazia să exploreze într-un mod creativ și ludic universul francofon.

Proiectul a urmărit implicarea elevilor în activități care presupun utilizarea limbii franceze, încurajarea exprimării opiniilor într-o limbă străină și apropierea adolescenților de cultura francofonă prin teme atractive precum călătoriile, muzica, poezia și jocul. De asemenea, activitățile au avut ca obiectiv creșterea interesului pentru învățarea limbii franceze prin metode moderne, sensibilizarea elevilor cu privire la utilitatea dicționarului român-francez și francez-român, precum și dezvoltarea creativității prin compunerea de poezii.

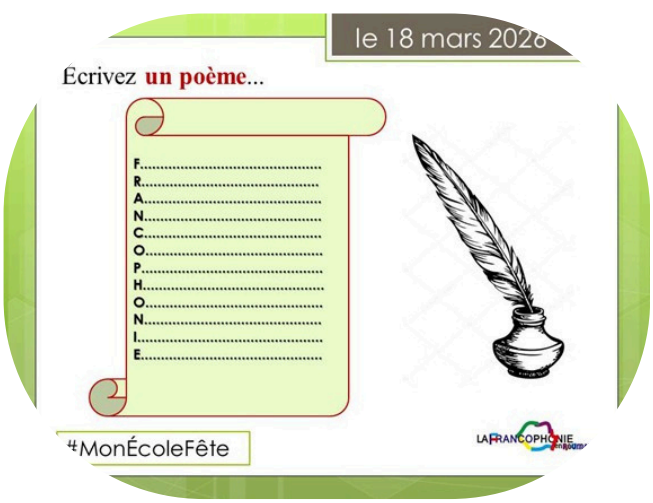

Săptămâna Francofonă (16–20 martie 2026)

Prin intermediul acestor activități, elevii au fost încurajați să caute și să selecteze informații relevante, să utilizeze mijloacele de comunicare virtuală și să își dezvolte încrederea în sine. În același timp, proiectul a promovat spiritul de colaborare și respectul față de opiniile celorlalți colegi.

Beneficiarii direcți ai proiectului au fost elevii claselor V–VIII, iar beneficiarii indirecți au fost profesorii și părinții, care au sprijinit participarea elevilor la activități. Pentru realizarea proiectului au fost utilizate resurse digitale precum conexiunea la internet, telefoane, tablete sau calculatoare, dar și dicționare și platforme online, inclusiv resurse educaționale de pe YouTube și site-uri specializate.

Printre produsele proiectului s-au numărat comentariile elevilor la provocări, poeziile compuse de aceștia și recomandările de melodii francofone vizionate pe YouTube. Aceste activități au demonstrat creativitatea elevilor și interesul lor pentru descoperirea culturii și limbii franceze.

Impactul proiectului a fost unul pozitiv, contribuind la apropierea elevilor de limba franceză prin metode atractive și interactive. În același timp, activitățile desfășurate au consolidat relația dintre elevi și profesori, precum și colaborarea dintre școală și familie, promovând un climat educațional deschis și motivant.

Prin astfel de inițiative educaționale, școala continuă să susțină dezvoltarea competențelor lingvistice și culturale ale elevilor, oferindu-le oportunități de a descoperi frumusețea limbilor străine și diversitatea lumii francofone.

Vocea elevilor

Creații literare și artistice realizate de elevi.

Elevii clasei a V-a au fost provocați de doamna profesoară de limba română să povestească altfel o întâmplare de la școală: printr-o bandă desenată. Iată rezultatul:

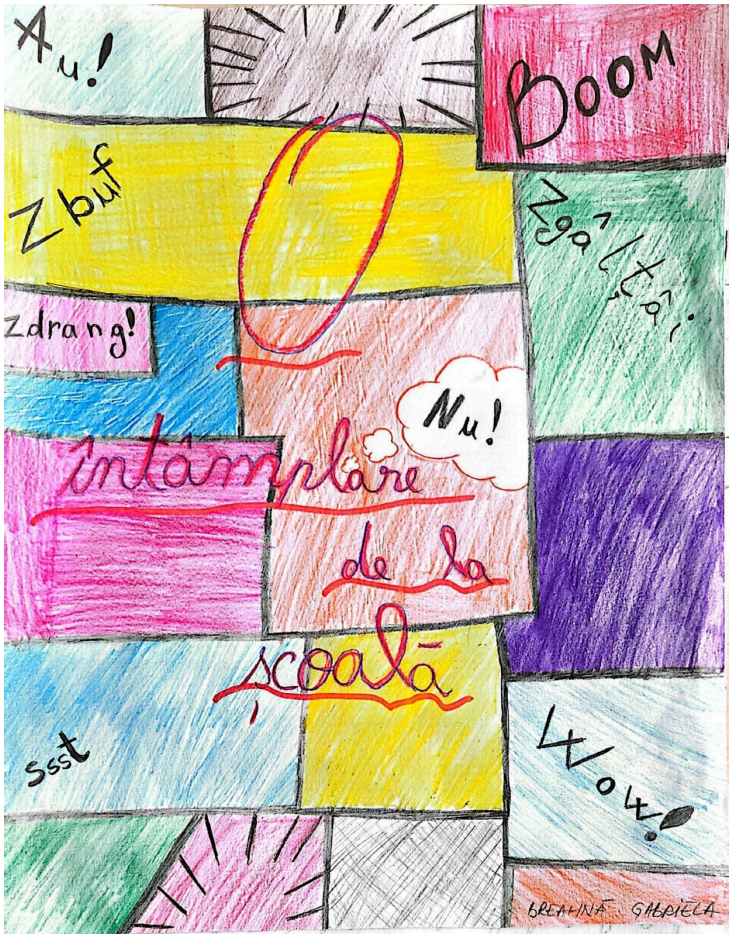
Șporneac Iris

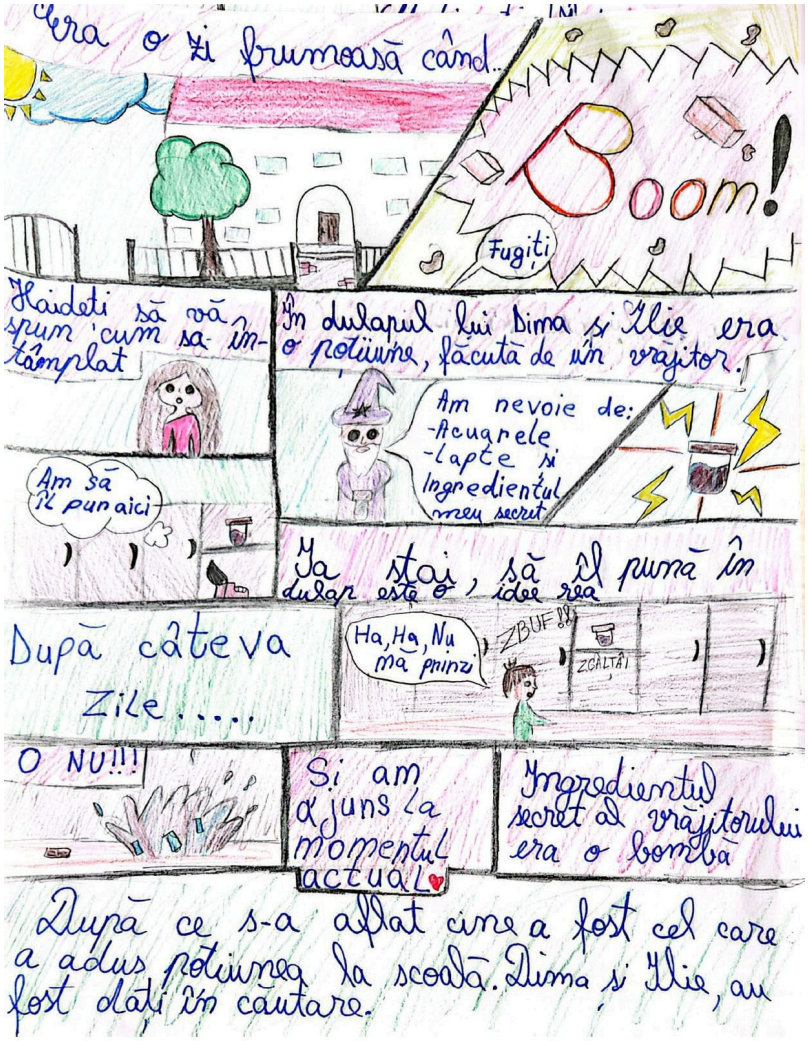
Ignat Patricia

Drăgușin Ilinca

Breahnă Gabriela

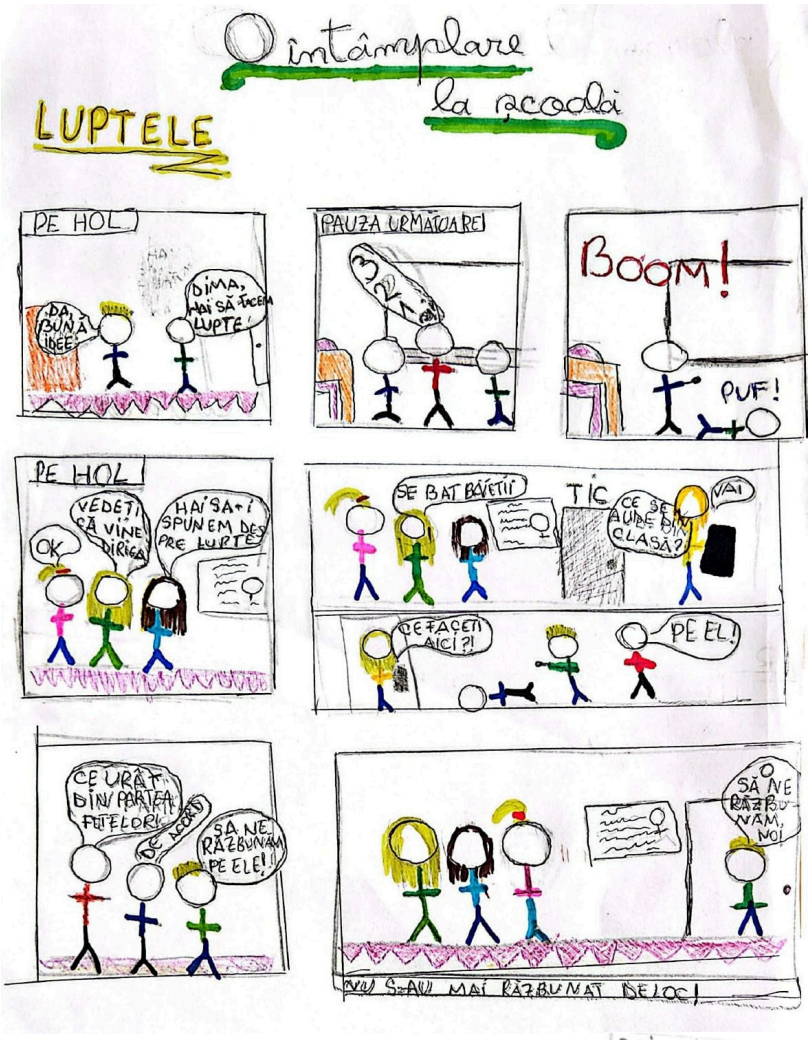
Ciulină Anastasia

Frâncu Eveline

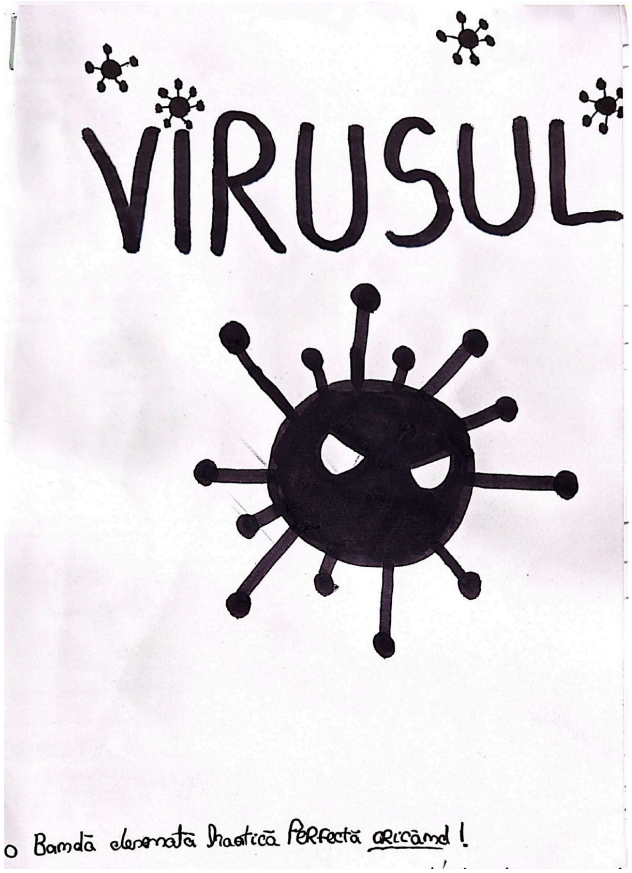
Stoian Bianca

Țâțaru Cezara

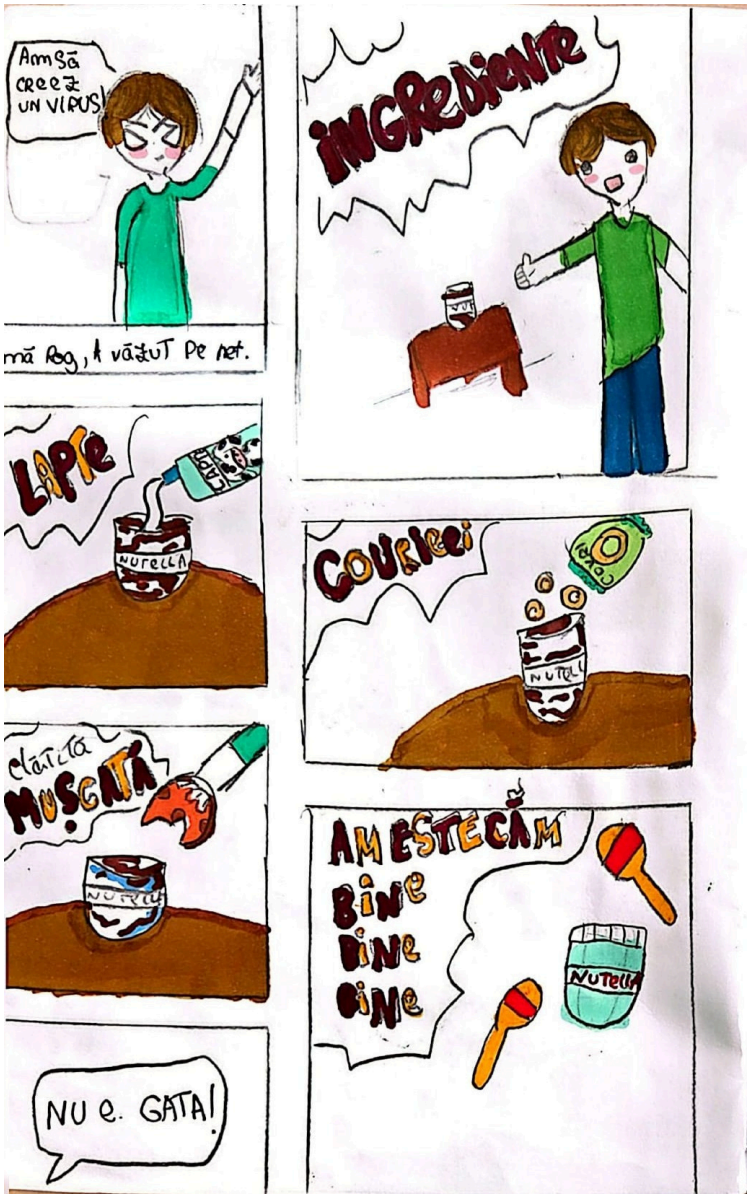

Piciorlung Medeea

Jicmon Cezara

Am să
creez
un VIRUS!
mă Rog, l-a văzut pe net.
INGREDIENTE
LAPTE
NUTELLA
COURICEI
clătită
MUȘCATĂ
AMESTECĂM
BINE
BINE
BINE
NUTELLA
NU E. GATA!

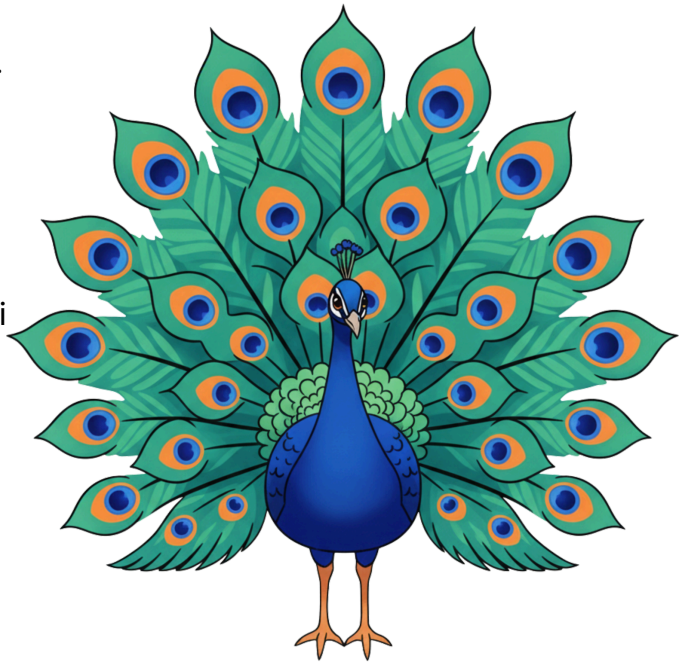

JOI
Pamm, Pamm, PAM
MIROSUL:
Ilie
Dima
REZEDE!
Ilie!
S-au dus să aducă șervețele.
Vladimir i-a ajutat dar...
Dar a căzut cu gura pe încercarea lui Ilie....
THE END...
CUM SĂ TE DESENEZI PE
VA URMA...
VIRUSUL 2
VLADIMIR

Vocea elevilor

Creații literare și artistice realizate de elevi.

Se spune că învățăm mereu din ce ni se întâmplă în viață. Câțiva elevi ai clasei a VI-a A au realizat fabule deosebite, pline de învățături, dovedind talent și creativitate.

Păunul și vrăbiuța

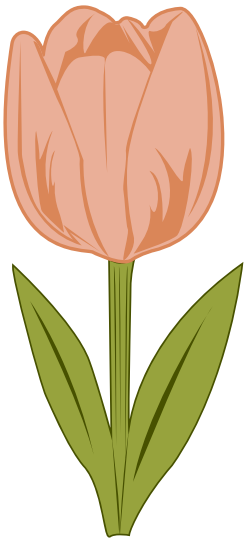

Într-o grădină largă, plină de flori rare,
Un păun se plimba mândru, cu pene strălucitoare.
Își admira mereu coada în luciul unui lac
Și râdea de vrăbiuța ce ciripea pe-un mac.
— „Ce mică ești, ce cenușie, ce glas neînsemnat!
Eu sunt rege-n grădină, frumos și respectat!”
Vrăbiuța tăcu o clipă, apoi i-a răspuns blând:
— „Frumusețea ta e mare, dar spune-mi: poți zbura cântând?”
Când vântul s-a pornit și norii au venit,
Păunul stătea pe loc, de coadă împovărat.
Vrăbiuța, ușoară, s-a înălțat peste grădină
Și a privit furtuna dintr-o ramură senină.

Morală:
Nu frumusețea aduce valoare,
Ci ceea ce poți face bine atunci când e greu,
Prin dor și muncă stăruitoare.

Julia Andreoaia

Laleaua și cactusul

Într-o grădină din centrul orașului, un muncitor a plantat o lalea și un cactus. Cactusul era timid și nu prea vorbea cu laleaua. În schimb ea vorbea foarte mult cu el , dar destul de urât. Îi spunea încontinuu că este plin de țepi și nu are deloc culori frumoase ca ea . El nu o băga în seamă, dar acest lucru îl afecta foarte mult .

Într-o zi de vară, prin mijlocul lui iulie, a început o secetă foarte mare. Din toată grădina, cel mai bine arată cactusul, deoarece el se hidrata cu propria apă din corp. Laleaua era tare deshidratată. Ea nu mai fusese udată cu zilele fiind foarte slăbită .

Cactusul a observat asta, așa că a udat floarea cu rezervele lui de apă. Laleaua a înflorit cerându-și scuze pentru comportamentul ei .
De atunci, cei doi au rămas cei mai buni prieteni .

Delia Hărătău

Vocea elevilor

Prietenia adevărată

Într-o dimineaţă însorită din savană, trei pui de lei stăteau de vorbă la umbra unui copac. Cei trei lei se gândeau să meargă mai târziu într-o plimbare.

Primul şi cel mai mare dintre toţi spuse:

-Ar fi mult mai interesant dacă ne-am lua şi prietenii. Prietenul meu cel mai bun este cel mai rapid ghepard din savană.

-Bună idee! Prietenul meu cel mai bun este cea mai ageră egretă din savană. Spuse al doilea pui de leu cu un glas lăudăros.

-Prietenul meu cel mai bun este un mic bursuc, zise cel mai mic leu.

Ceilalţi lei s-au uitat urât la cel mic, apoi au plecat să-şi caute prietenii.

În mica lor plimbare, cele şase animale au observat că începea să picure. Deodată un fulger a lovit brusc un copac care a căzut peste cei trei pui de lei. Ghepardul şi egreta, văzând asta s-au speriat şi au luat-o la goană. Însă, micul bursuc era foarte curajos şi a reuşit să le elibereze pe cele trei animale.

Văzând asta fraţii micului leu şi-au cerut scuze. Ei erau foarte dezamăgiţi de ghepard şi egretă, aceştia nu au fost prieteni adevăraţi.

E adevărată vorba „Prietenii sunt ca stelele, îi poţi recunoaşte doar atunci când e întuneric în jurul tău" .

Delia-Maria Neguriță

Turtița și Lupul

Într-o dimineață călduroasă, o turtiță făcută de o bunicuță a prins viață. Turtița a fugit din casa bunicuței și a decis să exploreze o pădure.

Cât timp se plimba, turtița micuță se întâlni cu un lup. Acesta părea foarte rău și foarte... înfometat.

– Bună dimineața, turtiță! lupul zice într-o voce drăguță, dar cam falsă.

– Bună dimineața! răspunse turtița cu duioșie.

– Vai, turtiță drăguță, pari așa de obosită! exclamă lupul. Ai vrea să vii la mine acasă la un ceai?

Turtița dă din cap. Aceasta urmărește lupul până la el acasă. Dintr-o dată, lupul încolțește turtița într-un colț.

– Ha ha! Tu chiar credeai că sunt un lup bun?! lupul râse malefic.

Iar turtița, săraca, a trăit doar o dimineață... fiindcă a fost păcălită și mâncată de lup.

Bianca Dram

Vocea elevilor

Furnica și veverița

În codru, toamna aurie,
Pământul acoperi de frunze de culoare portocalie.
Furnica muncea din zori în zori,
Pentru a avea hrană de Anul nou.

Ea munce și muncea,
Până când auzise ceva.
Un sunet înfricoșător,
Ieșind din codrul misterios.

Oare cine o fi?
Era veverița Rița.
O ființă drăguță,
Dar și micuță.

Dorea s-o întrebe pe furnică,
De ce muncește atât de mult duminică.
Dar ea cum era atât de harnică,
S-a întors la treabă într-o clipă.

Veverița supărată și ignorată,
I-a spus ceva de-ndată:
-Furnica mea drăguță,
Te invit la o petrecere jucăușă!

-Nu am timp de așa ceva,
Răspunde furnica grăbită spre mătura sa.
Iarna e aspră,
Vine cu ger și nea,
Iar eu nu am timp de nicio petrecere de-a ta!

-De ce atâta muncă, tovarășă dragă,
Mănâncă acum și nu mai fi îngrijorată!
Eu nu stau și petrec ca tine,
Eu îmi iau hrană pentru iarna care vine!
Tu n-o să ai pic de hrană,
În timp ce eu stau la masă.

-O să vezi tu, fată,
N-o să-ți cer nici măcar o boabă.

Iarna a venit,
Iar veverița se gândi:
-Oare furnica avea dreptate?
Eu doar stau, petrec și mă dau mare!

Lăcomia mă făcuse să nu strâng.
Credeam că vor fi mereu lângă
Alune, nuci, la tot pasul,
Fără să-mi pese de gerul aspru-n casă.
N-am nici de mâncare,
Și mai mor și de foame.

O să mă duc la ea acasă
Să-i cer să-mi dea și mie o boabă.
Și o să-mi cer și scuze,
Pentru faptele mele urâte.

Și așa a și făcut.
S-a dus,
I-a spus,
Iar furnica simpatică,
A lăsat-o să vină la masă.

După ce au mâncat,
Furnica i-a spus ceva:
-Draga mea, nu uita:
Nu lăsa pe mâine ce poți face azi,
Și nu te lăsa dusă de lăcomia altuia.

Elissa Silișteanu

Vocea elevilor

O vacanță la schi plină de peripeții

Este o zi friguroasă de ianuarie, iar eu stau în pat învelit într-o pătură groasă. Mă uit prin cameră după ceva de făcut, iar privirea îmi cade pe un afiş. Pe el scrie: „Reduceri mari şi cazare gratuită la pârtia de schi Rarău.”

În acel moment, mi-a venit ideea să mergem toată familia în vacanţă, la schi. Le-am spus şi părinţilor ideea mea, iar ei au fost de acord. Aşa că ne-am făcut bagajele şi am plecat.

Drumul cu maşina a durat aproape trei ore şi eram foarte plictisiţi, dar, când am ajuns la pârtie, ne-am mai înviorat. Ne-am dus bagajele la cazare, apoi am urcat, alături de alţi doi copii pe care abia îi cunoscuserăm, să schiem. De pe munte, priveliştea era uimitoare. Totul era acoperit de o plapumă albă de zăpadă, iar oamenii arătau ca nişte furnici ce mişunau de colo-colo.

În timp ce urcam, am auzit un vuiet. La început, abia dacă se auzea. Pe măsură ce timpul trecea, vuietul era din ce în ce mai zgomotos. Cu groază, mi-am dat seama că era o avalanşă. Ceilalţi copii au reuşit să se ferească la timp, dar eu nu. Am fost luat pe sus de avalanşă, în timp ce strigam:

-Ajutor! Să mă ajute cineva!

Deodată, cineva m-a prins de braţ şi m-a scos din avalanşă. Era chiar tata.

-Tată! De unde ai ştiut că sunt aici?

-Când am văzut că ai plecat fără să ne spui, m-am gândit că poate te-ai dus să schiezi şi am plecat să te caut.

-Îmi pare rău că am plecat fără să vă spun!

-Nu-i nimic. Haide să mergem la cazare, că e târziu, iar mama ta este îngrijorată.

Ne-am întors la cabană. Mama era bucuroasă că nu ni se întâmplase nimic rău, aşa că am început să mă pregătesc de culcare, gândindu-mă la ce peripeţii am avut.

Dimitrie Balaban

Vocea elevilor

Clasa a VIII-a anul acesta voi termina,
De la colegi și profesori la revedere-mi voi lua,
Cu ei în această școală m-am obișnuit,
Noi o familie am devenit.

La ”Alexandru cel Bun” am învățat să citesc,
Să privesc și chiar să mă iscălesc.
Doamnele învățătoare cu răbdare ne-au predat,
Ca pe niște mame noi le-am respectat.

Mai apoi, profesorii au apărut,
Un șoc în clasa a V-a noi am avut.
Însă cu ajutorul lor ne-am obișnuit,
Gimnaziul cu brio l-am absolvit.

Cu mult greu, dar cu răbdare,
Va veni vacanța mare!
Abia după examen voi putea să spun
Adio, Școala ”Alexandru cel Bun”!

Eva Botezatu, clasa a VIII-a A

Din nou verzi

Coordonator Eco-școala,
prof. Cristina-Mădălina Alexoae

Încă din anul 2013 ne-am înscris în programul internațional Eco-școala. Nu am sărit niciun an. Nicio zi nu am uitat să ne comportăm eco.

Am învățat împreună, elevi, profesori, părinți, să fim buni cu planeta noastră, să economisim energie, gaz, să colectăm selectiv,...

Ne-a plăcut tuturor să ne implicăm în acțiunile diverse propuse de temele proiectului și alese de comitetul eco. Nu am uitat nicio săptămână de zilele de acțiune.

Anul acesta au fost alese două teme importante pentru noi, Stil de viață sănătos și Transportul. Copiii de la Step-by-step mănâncă zilnic și meniurile trebuie controlate. Astfel au învățat să verifice și ce mănâncă acasă. Încercăm să scăpăm de venitul și plecatul la și de la școală cu mașina personală.

După 13 ani de proiect, parcă sunt mai puține mașini dimineața pe strada școlii noastre.

Codul școlii noastre este HRANĂ SĂNĂTOASĂ, MINTE LUMINOASĂ, NOTE URIAȘE! Ziua de acțiune de anul acesta este vineri – ziua spălatului pe mâini și a curățeniei în bănci.

Să rămânem verzi!

„România, dragă-mi ești!”
Proiect educațional interdisciplinar

prof. Claudia Burghelea

De foarte multe ori, căutăm definiţia patriotismului în dicţionare sau în discursuri mari, însă adevărata iubire faţă de ţară se simte în lucurile mărunte care ne alcătuiesc identitatea. Pentru mine, România nu este doar un punct de pe hartă, ci un spaţiu al sufletului unde trecutul şi viitorul se întâlnesc în acelaşi loc. Poate este defect profesional (fiind profesor de istorie), dar este premisa de la care a plecat ideea acestui proiect. Am vrut să fac altceva, ceva inedit, care să reunească lucrări ale elevilor de la şcolile prin care viaţa de profesor m-a purtat. De la colegii pe care i-am cunoscut de-a lungul profesiei. Aflat la cea de-a treia ediţie, proiectul a luat un avânt neaşteptat. Ceea ce părea o nebunie, a prins contur. Şi ce contur frumos!

Am început acest proiect în anul 2023, apelând la oameni cu suflet, care să îmi trimită lucrări. Voiam să fie ceva palpabil, vizibil. Şi am reuşit! Lucrări speciale primite de la Şcoala Gimnazială Nr. 1, Târgu Ocna, de la Şcoala Gimnazială „Ştefan cel Mare”, Buhuşi, de la Colegiul Naţional Pedagogic „Ştefan cel Mare”, Bacău, de la Şcolile Gimnaziale din Cleja, Orbeni, Sărata, Răcătău. În anul următor, am decis să înscriu proiectul la Concursul Proiectelor pe Discipline. Încă un punct bifat, fiind acceptat!

Anul acesta, datorită paginii oficiale a şcolii, m-am decis să îi fac o altfel de promovare. Şi iată că numărul şcolilor partenere a crescut neaşteptat de mult. Am decis să extind şi posibilitatea elevilor mai mari să participe, în primă fază de clasele a IX-a şi a X-a. Este îmbucurător entuziasmul lor şi mobilizarea profesorilor! 18 unităţi de învăţământ partenere, 35 de cadre didactice implicate, 17 elevi de liceu, 52 elevi de gimnaziu şi 61 elevi din învăţământul primar. Concursul a cuprins trei secţiuni diferite, împărţite pe cicluri de învăţământ (lucrări plastice, lucrări literare, proiecte).

Concluzia în urma tuturor lucrărilor primite este că „România, dragă-mi ești!” se aseamănă unei poveşti vechi, scrise pe coama Carpaților și șoptită de apele line ale Dunării. Este dorul care nu se stinge niciodată în inimile celor plecați departe și bucuria regăsirii pentru cei care îi calcă pământul în fiecare zi. Este pâinea caldă de pe masă, simbol al hărniciei și liniștea mănăstirilor de lemn care ne amintesc de rădăcinile noastre adânci.

În fiecare colț de sat, unde tradiția încă mai poartă straie de sărbătoare și în fiecare oraș efervescent pulsează inima unui neam care a știut să reziste prin timp. Patriotismul modern nu înseamnă doar a privi spre istorie cu mândrie, ci a construi, zi de zi, o țară în care să ne oglindim cu drag. Este blândă prin peisajele ei, dar mândră prin spiritul oamenilor care nu au încetat să spere la mai bine.

Un gând pentru viitor

A fi român este un privilegiu pe care îl purtăm în glas, în limba dulce pe care o vorbim și în faptele noastre. Așa cum spunea Tudor Arghezi: „Țara noastră nu are ce face cu tineri îmbătrâniți; ei îi trebuiesc bătrâni, mulți bătrâni, însă tineri.” Această tinerețe a spiritului este cea care va menține România vie și strălucitoare.

Me, You, Us - Together at school
Un proiect eTwinning despre empatie, colaborare și diversitate culturală

prof. Andreea-Alexandra Ambrosie

În perioada octombrie – decembrie 2025, elevii și profesorii Școlii Gimnaziale „Alexandru cel Bun” din Bacău au participat la proiectul internațional eTwinning „Me, You, Us – Together at School”, un proiect educațional dedicat promovării empatiei, incluziunii și diversității culturale în mediul școlar.

Proiectul a fost inițiat de prof. Andreea-Alexandra Ambrosie (Școala Gimnazială „Alexandru cel Bun”, Bacău, România) și realizat în colaborare cu profesori și elevi din mai multe țări europene: Turcia, Grecia, Italia și Spania. Printre parteneri s-au numărat școlile Hassan Aybaba Anadolu Lisesi (Turcia), Gülsuyu Imam Hatip Ortaokulu (Turcia), 1ο Πρότυπο Γυμνάσιο Πρέβεζας (Grecia), INS s'Agulla din Blanes (Spania) și ICS “Cruillas” din Palermo (Italia), alături de școli din România.

Scopul principal al proiectului a fost dezvoltarea unor valori esențiale pentru viața în comunitate: respectul, empatia, colaborarea și înțelegerea culturală, prin activități creative realizate în echipe internaționale.

Cunoaștere, dialog și identitate culturală

Prima etapă a proiectului a fost dedicată cunoașterii reciproce. Elevii au realizat prezentări ale școlilor și ale echipelor lor, folosind platforme digitale precum Padlet, unde au postat scurte descrieri, fotografii, desene sau avataruri care îi reprezentau. De asemenea, fiecare școală a realizat videoclipuri de prezentare, oferind partenerilor o imagine asupra mediului educațional și a comunității locale.

În cadrul activității „My Identity & Culture”, elevii au avut ocazia să reflecteze asupra propriei identități și culturii din care fac parte. Prin desene, fotografii și texte scurte, aceștia au prezentat tradiții, locuri importante, valori și elemente reprezentative ale culturii lor. Materialele realizate de elevi au fost reunite într-un eBook digital colaborativ, care reflectă diversitatea și bogăția culturală a tuturor partenerilor.

Me, You, Us - Together at school
Un proiect eTwinning despre empatie, colaborare și diversitate culturală

Empatia – în centrul activităților

În luna noiembrie, activitățile proiectului s-au concentrat asupra Provocării Empatiei (Empathy Challenge). Elevii au fost organizați în echipe internaționale mixte, formate din membri din mai multe țări. Împreună, aceștia au creat benzi desenate (comic strips) care răspundeau la întrebarea: „Cum arată empatia la școală?"

Folosind instrumente digitale precum Canva, elevii au realizat scurte povești ilustrate care prezentau situații din viața școlară: sprijinirea unui coleg, respectarea diferențelor, rezolvarea conflictelor prin dialog sau încurajarea celor care se confruntă cu dificultăți. Toate aceste lucrări au fost reunite într-un al doilea eBook digital colaborativ – „Empathy in Action", rezultat al muncii comune a elevilor din toate țările participante. (https://heyzine.com/flip-book/355c1cbde1.html)

Colaborare internațională și competențe digitale

Proiectul a oferit elevilor numeroase oportunități de a dezvolta competențe lingvistice, digitale și sociale. Comunicarea s-a realizat în limba engleză, iar activitățile au implicat utilizarea unor instrumente moderne precum TwinSpace, Canva, Padlet, Google Docs sau Mentimeter.

Prin colaborarea cu colegi din alte țări, elevii au descoperit că, dincolo de diferențele culturale, există valori comune care îi unesc: dorința de a învăța, de a se exprima liber și de a construi relații bazate pe respect și încredere.

O experiență educațională valoroasă

În etapa finală a proiectului, elevii au reflectat asupra experiențelor trăite și asupra lucrurilor învățate. Produsele realizate au fost prezentate în cadrul unor activități de diseminare, iar rezultatele proiectului au fost publicate pe platforma eTwinning TwinSpace, precum și pe paginile online ale școlilor partenere.

La nivelul școlii noastre, proiectul a fost implementat cu sprijinul unei echipe de profesori implicați și dedicați: prof. Andreea-Alexandra Ambrosie, prof. Claudia Burghelea și prof. Cristina-Mădălina Alexoae, care au coordonat activitățile și au ghidat elevii în realizarea materialelor digitale.

Participarea la proiectul „Me, You, Us – Together at School" a reprezentat o experiență educațională valoroasă pentru elevii noștri. Aceștia au învățat nu doar să folosească instrumente digitale și să comunice într-un context internațional, ci și să înțeleagă cât de important este să fim atenți la ceilalți, să ascultăm și să acționăm cu empatie.

Prin astfel de proiecte, școala devine un spațiu al dialogului și al colaborării, în care elevii învață că *„eu, tu, noi – împreună"* înseamnă mai mult decât simple cuvinte: înseamnă o comunitate în care fiecare contează.

Words Can Bloom or Break – Let's Choose Kindness

Când alegem cuvinte care construiesc, nu care rănesc

prof. Andreea-Alexandra Ambrosie

Cuvintele au puterea de a schimba atmosfera unei clase, de a încuraja sau, dimpotrivă, de a răni. Pornind de la această idee, elevii și profesorii implicați în proiectul eTwinning „Words Can Bloom or Break – Let's Choose Kindness" au explorat modul în care limbajul influențează relațiile dintre oameni și climatul școlar.

Proiectul, desfășurat în perioada februarie – mai 2026, reunește elevi cu vârste între 10 și 14 ani din mai multe țări europene – România, Polonia, Italia și Turcia – într-o experiență educațională dedicată empatiei, comunicării pozitive și prevenirii bullying-ului.

Inițiatorul proiectului este Școala Gimnazială „Alexandru cel Bun" din Bacău, iar coordonarea activităților este realizată de prof. Andreea-Alexandra Ambrosie, alături de parteneri internaționali și de o echipă de profesori implicați în implementarea activităților la nivelul școlii: Camelia Stamate, Cristina-Mădălina Alexoae și Claudia Burghelea. Cofondatorul proiectului este prof. Katarzyna Pluta, de la Szkoła Podstawowa nr. 2 im. Tadeusza Kościuszki din Mielec, Polonia.

Prin activități creative și colaborative, elevii învață să recunoască situațiile de bullying, să reflecteze asupra impactului cuvintelor și să devină „upstanders" – persoane care aleg să intervină și să sprijine colegii atunci când observă situații de excludere sau nedreptate.

Descoperirea partenerilor și identitatea proiectului

Proiectul a debutat cu o serie de activități interactive menite să creeze conexiuni între elevii din diferite țări. În cadrul provocării Mystery School Challenge, fiecare școală a publicat indicii despre țara și orașul său fără a dezvălui direct identitatea, iar partenerii au încercat să ghicească proveniența colegilor lor.

Elevii au creat apoi o galerie internațională de avataruri, în care fiecare participant s-a prezentat printr-un avatar digital și o calitate pozitivă care îl caracterizează. Activitatea a încurajat interacțiunea și comunicarea între elevi, care au lăsat comentarii și aprecieri colegilor din alte țări.

Un moment important al acestei etape a fost concursul internațional de logo, în cadrul căruia elevii au creat identitatea vizuală a proiectului, inspirată de ideea centrală Bloom or Break – alegerea dintre cuvinte care rănesc și cuvinte care vindecă.

De la cuvinte care rănesc la cuvinte care vindecă

În etapa următoare, elevii au analizat impactul real al comunicării asupra emoțiilor și relațiilor dintre colegi. În cadrul activității „Words Matter", aceștia au discutat despre modul în care cuvintele pot influența starea de bine a unei persoane și au oferit exemple de limbaj negativ și de limbaj încurajator.

Activitățile colaborative au continuat prin Cross-School Dialogue Exchange, în care elevii au lucrat în perechi de școli partenere. O școală crea un dialog în care apăreau cuvinte sau comportamente negative, iar școala parteneră transforma dialogul într-o versiune pozitivă, în care limbajul devenea empatic și sprijinitor. Elevii au realizat scenarii, filmări sau prezentări care arătau cum comunicarea poate fi „reparată".

Un alt rezultat important al colaborării a fost „European Upstander Guide", un ghid digital realizat în comun de elevi din toate țările participante. În cadrul acestuia, elevii au analizat situații de bullying sau excludere și au propus soluții concrete pentru a sprijini colegii și pentru a interveni într-un mod responsabil.

Bunătatea pusă în practică

În luna aprilie, proiectul a trecut de la reflecție la acțiune prin activități dedicate promovării bunătății în viața de zi cu zi.
Elevii au participat la provocarea Kindness Bingo, în cadrul căreia au realizat diverse gesturi de bunătate – încurajarea unui coleg, oferirea unui compliment sau sprijinirea cuiva care avea nevoie de ajutor.
Mesajele de încurajare schimbate între elevi au fost reunite într-un spațiu virtual numit European Kindness Wall, iar ideile și reflecțiile elevilor au contribuit la consolidarea unei comunități internaționale bazate pe respect și empatie.

Un final simbolic: Grădina europeană a cuvintelor

Etapa finală a proiectului este dedicată reflecției și celebrării rezultatelor obținute. Elevii creează flori digitale care conțin cuvinte sau mesaje pozitive, reunite într-un produs vizual comun numit European Kindness Garden.

Toate produsele realizate pe parcursul proiectului – prezentări, avataruri, dialoguri, ghiduri și reflecții – sunt reunite într-un eBook colaborativ final, „Our Kindness Book", care reflectă experiențele și ideile elevilor.

Proiectul se încheie printr-o întâlnire online de celebrare și evaluare, în cadrul căreia elevii și profesorii reflectează asupra lucrurilor învățate și asupra impactului pe care aceste activități l-au avut asupra comunității școlare.

Words Can Bloom or Break – Let's Choose Kindness
Când alegem cuvinte care construiesc, nu care rănesc

Cuvintele care schimbă lumea

Proiectul „Words Can Bloom or Break – Let's Choose Kindness" demonstrează că educația pentru empatie și respect poate transforma modul în care elevii comunică și relaționează.

Prin colaborare internațională, activități creative și reflecție asupra propriilor comportamente, elevii învață că fiecare dintre noi are puterea de a contribui la crearea unui mediu școlar mai sigur, mai prietenos și mai respectuos.

Mesajul proiectului este simplu, dar esențial:
Cuvintele pot răni sau pot înflori. Alegerea ne aparține.

Revista *„Între rădăcini și visuri”* adună în paginile sale gânduri, emoții, amintiri și speranțe care dau contur vieții școlii noastre. Fiecare text, fiecare mărturie și fiecare creație vorbește despre oameni, despre devenire și despre frumusețea drumului parcurs împreună.

Ne dorim ca această revistă să rămână o mărturie a ceea ce suntem astăzi și, în același timp, o punte spre ceea ce vom deveni mâine.